

Europeiska unionens officiella tidning

C 44

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

8 februari 2021

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2021/C 44/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
--------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2021/C 44/02	Mål C-488/18: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen mot Golfclub Schloss Igling m.fl. (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 132.1 m – Undantag från skatteplikt för ”vissa tillhandahållanden av tjänster med nära anknytning till idrottslig eller fysisk träning” – Direkt effekt – Begreppet ”organisationer utan vinstsyfte”)	2
2021/C 44/03	Mål C-620/18: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 december 2020 – Ungern mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring – Direktiv (EU) 2018/957 – Frihet att tillhandahålla tjänster – Utstationering av arbetstagare – Arbets- och anställningsvillkor – Lön – Utstationeringens varaktighet – Fastställande av den rättsliga grunden – Artiklarna 53 och 62 FEUF – Ändring av ett befintligt direktiv – Artikel 9 FEUF – Maktmissbruk – Icke-diskrimineringsprincipen – Krav – Proportionalitetsprincipen – Räckvidden av principen om frihet att tillhandahålla tjänster – Vägtransport – Artikel 58 FEUF – Förordning (EG) nr 593/2008 – Tillämpningsområde – Principerna om rättssäkerhet och tydlighet i lagstiftningen)	3

SV

2021/C 44/04	Mål C-626/18: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 december 2020 – Republiken Polen mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring – Direktiv (EU) 2018/957 – Frihet att tillhandahålla tjänster – Utstationering av arbetstagare – Arbets- och anställningsvillkor – Lön – Utstationeringens varaktighet – Fastställande av den rättsliga grunden – Artiklarna 53 och 62 FEUF – Ändring av ett befintligt direktiv – Artikel 9 FEUF – Icke-diskrimineringsprincipen – Krav – Proportionalitetsprincipen – Förordning (EG) nr 593/2008 – Tillämpningsområde – Vägtransport – Artikel 58 FEUF)	4
2021/C 44/05	Mål C-132/19 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 9 december 2020 – Groupe Canal + mot Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors – EFAD's, Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC) (Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Tv-distribution – Förordning (EG) nr 1/2003 – Artiklarna 9 och 16.1 – Beslut genom vilket åtaganden gjorts bindande – Geografisk ensamrätt – Maktmissbruk – Preliminär bedömning – Ingen skyldighet för Europeiska kommissionen att beakta överväganden avseende tillämpningen av artikel 101.3 FEUF – Avtal som har till syfte att avskärma de nationella marknaderna – Ingen skyldighet för kommissionen att bedöma var och en av de berörda nationella marknaderna – Proportionalitet – Åsidosättande av tredje mans avtalsenliga rättigheter)	5
2021/C 44/06	Mål C-160/90 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 december 2020 – Comune di Milano mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Statligt stöd – Luftfartssektorn – Markttjänster på flygplatserna Milano-Linate (Italien) och Milano-Malpensa (Italien) – Det företag som driver dessa flygplatser har gett det helägda dotterbolaget som tillhandahåller dessa tjänster kapitaltillskott – Det företag som sköter driften är offentligägt – Beslut i vilket det fastställs att dessa åtgärder utgör olagligt statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden – Artikel 107.1 FEUF – Begreppen statliga medel, åtgärd som ska tillskrivas staten och ekonomisk fördel – Principen om en privat aktör – Kriteriet om en privat investerare – Bevisbörda – Komlicerade ekonomiska bedömningar – Domstolsprövningens omfattning – Missuppfattning av bevisningen)	6
2021/C 44/07	Mål C-347/19: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 10 december 2020 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott – Miljö – Energieffektivitet – Direktiv 2012/27/EU – Artikel 9.3 – Förbrukning av värme, kyla och varmvatten – Installation i byggnader av individuella mätare av förbrukningen)	6
2021/C 44/08	Mål C-584/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht für Strafsachen Wien – Österrike) – brottmål mot A m.fl. (Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Europeisk utredningsorder – Direktiv 2014/41/EU – Artikel 1.1 – Artikel 2 c i) och ii) – Begreppen "rättslig myndighet" och "utfärdande myndighet" – Europeisk utredningsorder som har utfärdats av en åklagarmyndighet i en medlemsstat – Oavhängig i förhållande till den verkställande makten)	7
2021/C 44/09	Mål C-616/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från High Court (Irland) – Irland) – M.S., M.W., G.S. mot Minister for Justice and Equality (Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Asylpolitik – Förfarande för beviljande och återkallande av flyktingstatus – Direktiv 2005/85/EG – Artikel 25.2 – Avvisningsgrunder – En medlemsstat avvisar en ansökan om internationellt skydd på grund av att sökanden tidigare beviljats subsidiärt skydd i en annan medlemsstat – Förordning (EG) nr 343/2003 – Förordning (EU) nr 604/2013)	7
2021/C 44/10	Mål C-620/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Land Nordrhein-Westfalen mot D.-H. T. i egenskap av konkursförvaltare för J & S Service UG (Begäran om förhandsavgörande – Personuppgifter – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 23 – Begränsningar av den registrerades rättigheter – Betydande ekonomiska intressen – Verkställighet av civilrättsliga krav – Hänvisning i nationell lagstiftning till bestämmelser i unionsrätten – Skatteuppgifter avseende en juridisk person – Domstolen saknar behörighet)	8
2021/C 44/11	Förenade målen C-792/18 P och C-793/18 P P: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 12 november 2020 – Jean-François Jalkh mot Europaparlamentet (Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Institutionell rätt – Protokoll om Europeiska unionens immunitet och privilegier – Artiklarna 8 och 9 – Räckvidd – Beslut att upphäva den parlamentariska immuniteten – Villkor)	8

2021/C 44/12	Mål C-394/19: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 12 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgien) – PN, QO, RP, SQ, TR mot Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS) (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Unionsmedborgarskap – Unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom en medlemsstats territorium – Direktiv 2004/38/EG – Artikel 3 – Förmånstagare – Felaktigt införlivande – Medlemsstaternas ansvar vid överträdelse av unionsrätten – Beviljande av socialt bistånd som ersättning för skada som lidits – Uppenbart att talan ska avvisas)	9
2021/C 44/13	Förenade målen C-621/19: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 10 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky mot Weindel Logistik Service SR spol. s r.o. (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 168 e – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Varorna används endast för den beskattningsbara personens beskattningsbara transaktioner – Förekomst av ett direkt samband mellan de importerade varorna och den utgående transaktionen)	9
2021/C 44/14	Mål C-716/19: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 28 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid – Spanien) – ZA, AZ, BX, CV, DU, ET mot Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 och artikel 94 i domstolens rättegångsregler – Konkurrens – Lagakraftvunnet beslut från en nationell konkurrensmyndighet i vilket myndigheten konstaterar att en konkurrensbegränsande åtgärd föreligger – Bevisvärdet av de omständigheter som utretts och fastställts – Tillräckliga preciseringar avseende den faktiska och rättsliga bakgrunden till det nationella målet saknas och de skäl som motiverar behovet av ett svar på de hänskjutna frågorna har inte angetts – Uppenbart att begäran om förhandsavgörande ska avvisas)	10
2021/C 44/15	Mål C-807/19: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 26 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski rayonen sad – Bulgarien) – förfarande inlett av ”DSK Bank” EAD, ”FrontEx International” EAD (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i rättegångsreglerna – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Artiklarna 3 och 6 – 8 – Direktiv 2008/48/EG – Artikel 22 – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Den nationella domstolens prövning ex officio – Nationellt förfarande om betalningsföreläggande)	11
2021/C 44/16	Mål C-835/19: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 26 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S. p.A. mot Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di regolazione dei trasporti (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Tilldelning av koncessioner – Direktiv 2014/23/EU – Artikel 2.1 första stycket – Artikel 30 – De upphandlande myndigheternas frihet att fastställa och organisera det förfarande som leder fram till att en koncessionshavare väljs ut – Nationell lagstiftning enligt vilken det är förbjudet att finansiera projekt som avser motorvägskoncessioner)	11
2021/C 44/17	Mål C-84/20 P: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 28 oktober 2020 – Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papasotiriou, Charalampos Andralis mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd (Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Unionsmedborgarskap – Säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet – Förordning (EU) 2019/1157 – Talan om ogiltigförklaring – Talerätt – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Artikel 19 i stadgan för Europeiska unionens domstol – Skyldighet för en part att företräddas av advokat – Klaganden, som är advokat, har företrätt sig själv och själv undertecknat ansökan och har inte anlitat en utomstående advokat som ombud – Uppenbart att överklagandet är ogrundat)	12

2021/C 44/18	Mål C-85/20 P: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 12 november 2020 – Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. mot kommissionen (Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Statligt stöd – Stöd som genomförts av Ungern till förmån för företag som anställt arbetstagare med funktionsnedsättning – Påstådda beslut från Europeiska kommissionen i vilka åtgärden förklarats förenlig med den inre marknaden – Talan om ogiltigförklaring – Tidsfrist för väckande av talan – Den tidpunkt då fristen börjar löpa – Tidpunkten för kännedom om den angräpnade rättsaktens existens – Rimlig tidsfrist för att begära att få ta del av rättsakten i dess helhet – Begreppet rättsakt mot vilken talan kan väckas i artikel 263 FEUF – Avvisning av talan i första instans – Uppenbart att överklagandet delvis inte kan upptas till prövning och delvis är ogrundat)	13
2021/C 44/19	Mål C-386/20 P: Överklagande ingett den 12 augusti 2020 av eSky Group IP sp. z.o.o. av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 10 juni 2020 i mål T-646/19, eSky Group IP mot EUIPO Gröpel (e)	13
2021/C 44/20	Mål C-491/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 24 september 2020 – WZ mot AS, Sąd Najwyższy	14
2021/C 44/21	Mål C-492/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 25 september 2020 – W.Ż. mot K.Z., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	15
2021/C 44/22	Mål C-493/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 28 september 2020 – PJ mot AT, RW, Sąd Najwyższy	16
2021/C 44/23	Mål C-494/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polska) den 2 oktober 2020 – KM mot TP, Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	17
2021/C 44/24	Mål C-495/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 2 oktober 2020 – T. M. mot T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	18
2021/C 44/25	Mål C-496/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 6 oktober 2020 – MF mot TP	20
2021/C 44/26	Mål C-506/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 9 oktober 2020 – TB mot TD, MD, PK, JL, ML, ON, GZ, AS, Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	21
2021/C 44/27	Mål C-509/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 22 september 2020 – MF mot JM	22
2021/C 44/28	Mål C-511/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 13 oktober 2020 – B S mot TD, MD, PK, JL, MŁ, ON, Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	23
2021/C 44/29	Mål C-563/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 28 oktober 2020 – ORLEN KolTrans sp. z o. o. mot Prezes Urzędu Transportu Kolejowego	24
2021/C 44/30	Mål C-587/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 9 november 2020 – Ligebehandlingsnævnet som för talan för A mot HK/ Danmark och HK/Privat	25
2021/C 44/31	Mål C-604/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 16 november 2020 – ROI Land Investments Ltd. mot FD	25
2021/C 44/32	Mål C-605/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 17 november 2020 – Energia Eólica Unipessoal, Lda mot Autoridade Tributária e Aduaneira	26
2021/C 44/33	Mål C-615/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 18 november 2020 – brottmål mot YP m.fl.	27
2021/C 44/34	Mål C-634/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 25 november 2020 – A mot Sosiaali- ja terveystalaja lupa- ja valvontavirasto	29

2021/C 44/35	Mål C-641/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail de Liège (Belgien) den 26 november 2020 – VT mot Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)	30
2021/C 44/36	Mål C-646/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 1 december 2020 – Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Landesamtsaufsicht mot TB	30
2021/C 44/37	Mål C-656/20 P: Överklagande ingett den 5 oktober 2020 av Hermann Albers av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 4 december 2020 i mål T-597/18, Hermann Albers mot kommissionen	31
2021/C 44/38	Mål C-661/21: Talan väckt den 5 december 2020 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovakien	32
2021/C 44/39	Mål C-663/20 P: Överklagande ingett den 23 september 2020 av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 4 december 2020 i mål T-414/17, Hypo Vorarlberg Bank AG mot Gemensamma resolutionsnämnden	33
2021/C 44/40	Mål C-664/20 P: Överklagande ingett den 23 september 2020 av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 4 december 2020 i mål T-420/17, Portigon AG mot Gemensamma resolutionsnämnden	34
2021/C 44/41	Mål C-666/20 P: Överklagande ingett den 7 december 2020 av Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 5 oktober 2020 i mål T-583/18, GVN mot kommissionen	36
2021/C 44/42	Mål C-682/20 P: Överklagande ingett den 15 december 2020 av Les Mousquetaires och ITM Entreprises SAS av den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 5 oktober 2020 i mål T-255/17, Les Mousquetaires och ITM Entreprises mot kommissionen	37
2021/C 44/43	Mål C-352/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia n° 3 de Reus – Spanien) – Jaime Cardus Suarez mot Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc S.A.)	38
2021/C 44/44	Mål C-703/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 14 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Förenade kungariket) – Healthspan Limited mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.	38
2021/C 44/45	Mål C-763/18: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens nionde avdelning den 13 november 2020 – Wallapop, SL mot Office de l'Union européenne pour la propriété intellectuelle, Unipreus, SL	38
2021/C 44/46	Mål C-250/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 14 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Belgien) – B. O. L. mot État belge	38
2021/C 44/47	Mål C-286/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois – Frankrike) – JE, KF mot XL Airways SA	39
2021/C 44/48	Mål C-452/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Ceuta – Spanien) – YV mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.	39
2021/C 44/49	Mål C-455/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Spanien) – BX mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	39
2021/C 44/50	Mål C-482/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Spanien) – JF, KG mot Bankia SA	39

2021/C 44/51	Mål C-523/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spanien) – ED mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA	40
2021/C 44/52	Mål C-527/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spanien) – HG, IH mot Bankia SA	40
2021/C 44/53	Mål C-731/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 30 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spanien) – KM mot Subdelegación del Gobierno en Albacete	40
2021/C 44/54	Mål C-732/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spanien) – LL, MK / Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	40
2021/C 44/55	Mål C-745/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski rayonon sad – Bulgarien) – PH, OI mot "EUROBANK BULGARIA" AD	41
2021/C 44/56	Mål C-2/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 6 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (Queen's Bench Division) – Förenade kungariket) – Daimler AG/ Walleniusrederierna Aktiebolag, Wallenius Wilhelmsen ASA, Wallenius Logistics AB, Wilhelmsen Ships Holding Malta Limited, Wallenius Wilhelmsen Ocean AS, "K" Line Holding (Europa) Limited, "K" Line Europe Limited, Compañía Sudamericana de Vapores SA	41
2021/C 44/57	Mål C-15/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 9 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil de Badajoz – Spanien) – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables) mot Caja Alondralejo Sociedad Cooperativa de Credito	41
2021/C 44/58	Mål C-16/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 9 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil de Badajoz – Spanien) – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables) mot Liberbank SA	41
2021/C 44/59	Mål C-20/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 16 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Belgien) – E. M. T. mot Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	42
2021/C 44/60	Mål C-189/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 19 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Laudamotion GmbH mot Verein für Konsumenteninformation	42
2021/C 44/61	Mål C-268/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 12 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spanien) – XV mot Cajamar Caja Rural S.C.C.	42
2021/C 44/62	Mål C-365/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 14 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Düsseldorf – Tyskland) – Eurowings GmbH mot GDVI Verbraucherhilfe GmbH	42
2021/C 44/63	Mål C-434/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 27 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Frankfurt am Main – Tyskland) – flightright GmbH mot SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.	43
2021/C 44/64	Mål C-438/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 9 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Düsseldorf – Tyskland) – BT / Eurowings GmbH	43

Tribunalen

2021/C 44/65	Mål T-635/18: Tribunalens dom av den 16 december 2020 – Industrial Química del Nalón mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Miljö – Klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar – Klassificering av högttemperatursbeck som farligt för vattenmiljön i kategorierna Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge rättigheter åt enskilda)	44
--------------	---	----

2021/C 44/66	Mål T-636/18: Tribunalens dom av den 16 december 2020 – Tokai erftcarbon mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Miljö – Klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar – Klassificering av högttemperatursbeck som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) – Tillräckligt klart åsidosättande av en regel som ger rättigheter till enskilda)	45
2021/C 44/67	Mål T-637/18: Tribunalens dom av den 16 december 2020 – Bawtry Carbon International mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Miljö – Klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar – Klassificering av högttemperatursbeck som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) – Tillräckligt klart åsidosättande av en regel som ger rättigheter till enskilda)	45
2021/C 44/68	Mål T-638/18: Tribunalens dom av den 16 december 2020 – Deza mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Miljö – Klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar – Klassificering av högttemperatursbeck som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) – Tillräckligt klart åsidosättande av en rättsregel som ger rättigheter till enskilda)	46
2021/C 44/69	Mål T-639/18: Tribunalens dom av den 16 december 2020 – SGL Carbon mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Miljö – Klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar – Klassificering av högttemperatursbeck som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) – Tillräckligt klart åsidosättande av en regel som ger rättigheter till enskilda)	47
2021/C 44/70	Mål T-645/18: Tribunalens dom av den 16 december 2020 – Bilbaína de Alquitranes mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Miljö – Klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar – Klassificering av högttemperatursbeck som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) – Tillräckligt klart åsidosättande av en rättsregel som ger rättigheter till enskilda)	48
2021/C 44/71	Mål T-571/20: Överklagande ingett den 11 september 2020 – Luna Italia mot EUIPO – Luna (LUNA SPLENDIDA)	48
2021/C 44/72	Mål T-678/20: Talan väckt den 12 november 2020 – Solar Electric m.fl. mot kommissionen	49
2021/C 44/73	Mål T-714/20: Talan väckt den 3 december 2020 – OL mot rådet	50
2021/C 44/74	Mål T-720/20: Överklagande ingett den 9 december 2020 – Perry Street Software mot EUIPO – Toolstream (SCRUFFS)	51
2021/C 44/75	Mål T-723/20: Talan väckt den 11 december 2020 – Prigozjin mot rådet	52
2021/C 44/76	Mål T-724/20: Överklagande ingett den 14 december 2020 – Senseon Tech mot EUIPO – Accuride International (SENSEON)	53
2021/C 44/77	Mål T-725/20: Talan väckt den 14 december 2020 – Guangdong Haomei New Materials och Guangdong King Metal Light Alloy Technology mot kommissionen	54
2021/C 44/78	Mål T-729/20: Talan väckt den 15 december 2020 – Aurubis mot kommissionen	56
2021/C 44/79	Mål T-730/20: Talan väckt den 16 december 2020 – ON mot kommissionen	57
2021/C 44/80	Mål T-731/20: Talan väckt den 17 december 2020 – ExxonMobil Production Deutschland mot kommissionen	58
2021/C 44/81	Mål T-732/20: Överklagande ingett den 16 december 2020 – Freundlieb mot EUIPO (CRYSTAL)	59

2021/C 44/82	Mål T-733/20: Överklagande ingett den 16 december 2020 – Freundlieb mot EUIPO (BANDIT) . . .	59
2021/C 44/83	Mål T-740/20: Talan väckt den 16 december 2020 – Arnautu mot parlamentet	60
2021/C 44/84	Mål T-749/20: Överklagande ingett den 22 december 2020 – Veronese mot EUIPO – Veronese Design Company (VERONESE)	61

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2021/C 44/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 35, 1.2.2021

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 28, 25.1.2021

EUT C 19, 18.1.2021

EUT C 9, 11.1.2021

EUT C 443, 21.12.2020

EUT C 433, 14.12.2020

EUT C 423, 7.12.2020

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen mot Golfclub Schloss Igling m.fl.

(Mål C-488/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 132.1 m – Undantag från skatteplikt för "vissa tillhandahållanden av tjänster med nära anknytning till idrottslig eller fysisk träning" – Direkt effekt – Begreppet "organisationer utan vinstsyfte")

(2021/C 44/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen*Klagande:* Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen*Motpart:* Golfclub Schloss Igling m.fl.**Domslut**

- 1) Artikel 132.1 m i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att den inte har direkt effekt, vilket innebär att om lagstiftningen i en medlemsstat, genom vilken denna bestämmelse införlivas, endast medger undantag från mervärdesskatteplikt för ett begränsat antal tillhandahållanden av tjänster med nära anknytning till idrottslig eller fysisk träning, så kan nämnda bestämmelse inte åberopas direkt vid nationell domstol av en organisation som bedriver verksamhet utan vinstsyfte, i syfte att få undantaget att omfatta andra tjänster med nära anknytning till idrottslig eller fysisk träning som denna organisation tillhandahåller personer som utövar dessa verksamheter, och vilka inte omfattas av undantagen i denna lagstiftning.
- 2) Artikel 132.1 m i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att begreppet "organisation utan vinstsyfte", i den mening som avses i denna bestämmelse, utgör ett självständigt unionsrättsligt begrepp som kräver att organisationen, för det fall den upplöses, inte kan dela ut vinst som den har genererat och som överstiger medlemmarnas kapitalinsatser och det skäligen marknadsvärdet av deras insatser.

⁽¹⁾ EUT C 392, 29.10.2018

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 december 2020 – Ungern mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-620/18) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Direktiv (EU) 2018/957 – Frihet att tillhandahålla tjänster – Utstationering av arbetstagare – Arbets- och anställningsvillkor – Lön – Utstationeringens varaktighet – Fastställande av den rättsliga grunden – Artiklarna 53 och 62 FEUF – Ändring av ett befintligt direktiv – Artikel 9 FEUF – Maktmissbruk – Icke-diskrimineringsprincipen – Krav – Proportionalitetsprincipen – Räckvidden av principen om frihet att tillhandahålla tjänster – Vägtransport – Artikel 58 FEUF – Förordning (EG) nr 593/2008 – Tillämpningsområde – Principerna om rättssäkerhet och tydlighet i lagstiftningen)

(2021/C 44/03)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Ungern (ombud: M.Z. Fehér, G. Tornyai och M.M. Tátrai, samtliga i egenskap av ombud)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: M. Martínez Iglesias, L. Visaggio och A. Tamás), Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis A. Norberg, M. Bencze och E. Ambrosini, därefter A. Norberg, E. Ambrosini, A. Sikora-Kaléda och Zs. Bodnár)

Parter som har intervenerat till stöd för Europaparlamentet: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller och S. Eisenberg), Republiken Frankrike (ombud: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, C. Mosser och R. Coesme), Konungariket Nederländerna (ombud: M.K. Bulterman, C. Schillemans och J. Langer), Europeiska kommissionen (ombud: L. Havas, M. Kellerbauer, B.-R. Killmann och A. Szmytkowska)

Parter som har intervenerat till stöd för Europeiska unionens råd: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller och S. Eisenberg), Republiken Frankrike (ombud: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, C. Mosser och R. Coesme), Konungariket Nederländerna (ombud: M. K. Bulterman, C. Schillemans och J. Langer), Konungariket Sverige (ombud: C. Meyer-Seitz, H. Shev och H. Eklinder), Europeiska kommissionen (ombud: L. Havas, M. Kellerbauer, B.-R. Killmann och A. Szmytkowska)

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Ungern ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europaparlamentet och Europeiska unionens råd.
3. Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna, Konungariket Sverige och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 427, 26.11.2018

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 december 2020 – Republiken Polen mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-626/18) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Direktiv (EU) 2018/957 – Frihet att tillhandahålla tjänster – Utstationering av arbetstagare – Arbets- och anställningsvillkor – Lön – Utstationeringens varaktighet – Fastställande av den rättsliga grunden – Artiklarna 53 och 62 FEUF – Ändring av ett befintligt direktiv – Artikel 9 FEUF – Icke-diskrimineringsprincipen – Krav – Proportionalitetsprincipen – Förordning (EG) nr 593/2008 – Tillämpningsområde – Vägtransport – Artikel 58 FEUF)

(2021/C 44/04)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna och D. Lutostańska)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: inledningsvis M. Martínez Iglesias, K. Wójcik, A. Pospíšilová Padowska och L. Visaggio, därefter M. Martínez Iglesias, K. Wójcik, L. Visaggio och A. Tamás), Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis E. Ambrosini, K. Adamczyk Delamarre och A. Norberg, därefter E. Ambrosini, A. Sikora-Kaléda, Z. Bodnar och A. Norberg)

Parter som har intervenerat till stöd för Europaparlamentet: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: inledningsvis J. Möller och T. Henze, därefter M. Möller), Republiken Frankrike (ombud: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères och R. Coesme), Konungariket Nederländerna (ombud: M. K. Bulterman, C. Schillemans och J. Langer), Europeiska kommissionen (ombud: M. Kellerbauer, B.-R. Killmann och A. Szmytkowska)

Parter som har intervenerat till stöd för Europeiska unionens råd: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: inledningsvis J. Möller och T. Henze, därefter J. Möller), Republiken Frankrike (ombud: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères och R. Coesme), Konungariket Nederländerna (ombud: M. K. Bulterman, C. Schillemans och J. Langer), Konungariket Sverige (ombud: inledningsvis C. Meyer-Seitz, A. Falk, H. Shev, J. Lundberg och H. Eklinder, därefter C. Meyer-Seitz, H. Shev och H. Eklinder), Europeiska kommissionen (ombud: M. Kellerbauer, B.-R. Killmann och A. Szmytkowska)

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europaparlamentet och Europeiska unionens råd.
- 3) Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna, Konungariket Sverige och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 4, 7.1.2019

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 9 december 2020 – Groupe Canal + mot Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors – EFAD's, Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC)

(Mål C-132/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Tv-distribution – Förordning (EG) nr 1/2003 – Artiklarna 9 och 16.1 – Beslut genom vilket åtaganden gjorts bindande – Geografisk ensamrätt – Maktmissbruk – Preliminär bedömning – Ingen skyldighet för Europeiska kommissionen att beakta överväganden avseende tillämpningen av artikel 101.3 FEUF – Avtal som har till syfte att avskärma de nationella marknaderna – Ingen skyldighet för kommissionen att bedöma var och en av de berörda nationella marknaderna – Proportionalitet – Åsidosättande av tredje mans avtalsenliga rättigheter)

(2021/C 44/05)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Groupe Canal + (ombud: P. Wilhelm, P. Gassenbach och O. de Juvigny, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Dawes, C. Urraca Caviedes och L. Wildpanner), Republiken Frankrike (ombud: E. de Moustier och M. P. Dodeller), Union des producteurs de cinéma (UPC) (ombud: E. Lauvaux, avocat), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors – EFADs (ombud: O. Sasserath, avocat), Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC) (ombud: A. Fratini, avvocatessa),

Domslut

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 12 december 2018, Groupe Canal +/kommissionen (T-873/16, EU:T:2018:904) upphävs.
- 2) Det beslut som antogs av Europeiska kommissionen den 26 juli 2016 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40023 – Gränsöverskridande tillgång till betal-tv) ogiltigförklaras.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som förorsakats Groupe Canal + SA, European Film Agency Directors – EFADs och Union des producteurs de cinéma (UPC) i förevarande mål om överklagande och i förfarandet i första instans samt ersätta de rättegångskostnader som uppstått för C More Entertainment AB i förfarandet i första instans.
- 4) Republiken Frankrike ska bära sina egna rättegångskostnader.
- 5) Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC) ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 131, 08.04.2019

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 december 2020 – Comune di Milano mot Europeiska kommissionen**(Mål C-160/90 P) ⁽¹⁾**

(Överklagande – Statligt stöd – Luftfartssektorn – Markttjänster på flygplatserna Milano-Linate (Italien) och Milano-Malpensa (Italien) – Det företag som driver dessa flygplatser har gett det helägda dotterbolaget som tillhandahåller dessa tjänster kapitaltillskott – Det företag som sköter driften är offentligägt – Beslut i vilket det fastställs att dessa åtgärder utgör olagligt statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden – Artikel 107.1 FEUF – Begreppen statliga medel, åtgärd som ska tillskrivas staten och ekonomisk fördel – Principen om en privat aktör – Kriteriet om en privat investerare – Bevisbörda – Komplicerade ekonomiska bedömningar – Domstolsprövningens omfattning – Missuppfattning av bevisningen)

(2021/C 44/06)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Comune di Milano (ombud: A. Mandarano, E. Barbagiovanni, S. Grassani och L. Picciano, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: D. Recchia, G. Conte och D. Grespan)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Comune di Milano ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 131, 8.4.2019

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 10 december 2020 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien**(Mål C-347/19) ⁽¹⁾**

(Fördragsbrott – Miljö – Energieffektivitet – Direktiv 2012/27/EU – Artikel 9.3 – Förbrukning av värme, kyla och varmvatten – Installation i byggnader av individuella mätare av förbrukningen)

(2021/C 44/07)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Talabér-Ritz, S. Pardo Quintillán och Y.G. Marinova)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: L. Aguilera Ruiz)

Domslut

- 1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 9.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG, avseende installation i byggnader av individuella mätare av förbrukningen av värme, kyla och varmvatten, genom att inte inom den föreskrivna fristen ha vidtagit samtliga nationella bestämmelser som krävs för att följa den bestämmelsen.
- 2) Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 238, 15.7.2019

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht für Strafsachen Wien – Österrike) – brottmål mot A m.fl.

(Mål C-584/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Europeisk utredningsorder – Direktiv 2014/41/EU – Artikel 1.1 – Artikel 2 c i) och ii) – Begreppen ”rättslig myndighet” och ”utfärdande myndighet” – Europeisk utredningsorder som har utfärdats av en åklagarmyndighet i en medlemsstat – Oavhängig i förhållande till den verkställande makten)

(2021/C 44/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht für Strafsachen Wien

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

A m.fl.

ytterligare deltagare i rättegången: Staatsanwaltschaft Wien

Domslut

Artikel 1.1 och artikel 2 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området ska tolkas så, att begreppen ”rättslig myndighet” och ”utfärdande myndighet”, i den mening som avses i dessa bestämmelser, omfattar en åklagare i en medlemsstat, eller mer allmänt, en åklagarmyndighet i en medlemsstat, oberoende av om nämnda åklagare eller åklagarmyndighet enligt lag är underordnad den verkställande makten i medlemsstaten, eller av om det finns en risk för att nämnda åklagare eller åklagarmyndighet, direkt eller indirekt, blir föremål för instruktioner eller anvisningar i ett enskilt ärende från den verkställande makten i samband med antagandet av en europeisk utredningsorder.

⁽¹⁾ EUT C 383, 11.11.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från High Court (Irland) – Irland) – M.S., M.W., G.S. mot Minister for Justice and Equality

(Mål C-616/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Asylpolitik – Förfarande för beviljande och återkallande av flyktingstatus – Direktiv 2005/85/EG – Artikel 25.2 – Avvisningsgrunder – En medlemsstat avvisar en ansökan om internationellt skydd på grund av att sökanden tidigare beviljats subsidiärt skydd i en annan medlemsstat – Förordning (EG) nr 343/2003 – Förordning (EU) nr 604/2013)

(2021/C 44/09)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court (Irland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: M.S., M.W., G.S.

Motpart: Minister for Justice and Equality

Domslut

Artikel 25.2 i rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus, ska tolkas så att den inte utgör hinder för att en medlemsstat, vilken ska tillämpa Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, men vilken inte är bunden av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd, har lagstiftning som innebär att en ansökan om internationellt skydd ska nekas prövning om sökanden har beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande i en annan medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 357, 21.10.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Land Nordrhein-Westfalen mot D.-H. T. i egenskap av konkursförvaltare för J & S Service UG

(Mål C-620/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Personuppgifter – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 23 – Begränsningar av den registrerades rättigheter – Betydande ekonomiska intressen – Verkställighet av civilrättsliga krav – Hänvisning i nationell lagstiftning till bestämmelser i unionsrätten – Skatteuppgifter avseende en juridisk person – Domstolen saknar behörighet)

(2021/C 44/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Land Nordrhein-Westfalen

Motpart: D.-H. T. i egenskap av konkursförvaltare för J & S Service UG

Ytterligare deltagare i rättegången: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Domslut

Domstolen saknar behörighet att besvara de frågor som ställts av Bundesverwaltungsgericht (Federala högsta förvaltningsdomstolen, Tyskland) genom beslut av den 4 juli 2019.

⁽¹⁾ EUT C 383, 11.11.2019

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 12 november 2020 – Jean-François Jalkh mot Europaparlamentet

(Förenade målen C-792/18 P och C-793/18 P P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Institutionell rätt – Protokoll om Europeiska unionens immunitet och privilegier – Artiklarna 8 och 9 – Räckvidd – Beslut att upphäva den parlamentariska immuniteten – Villkor)

(2021/C 44/11)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Jean-François Jalkh (ombud: F. Wagner, avocat)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet (ombud: S. Alonso de León och C. Burgos)

Avgörande

- 1) Överklagandena ogillas, eftersom det är uppenbart att de delvis inte kan prövas i sak och delvis är ogrundade.
- 2) Jean-François Jalkh ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 65, 18.02.2019

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 12 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgien) – PN, QO, RP, SQ, TR mot Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

(Mål C-394/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Unionsmedborgarskap – Unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom en medlemsstats territorium – Direktiv 2004/38/EG – Artikel 3 – Förmånstagare – Felaktigt införlivande – Medlemsstaternas ansvar vid överträdelser av unionsrätten – Beviljande av socialt bistånd som ersättning för skada som lidits – Uppenbart att talan ska avvisas)

(2021/C 44/12)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: PN, QO, RP, SQ, TR

Svarande: Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som framstälts av tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgien) genom beslut av den 14 maj 2019 ska avvisas.

⁽¹⁾ EUT C 246, 22.7.2019.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 10 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky mot Weindel Logistik Service SR spol. s r.o.

(Förenade målen C-621/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 168 e – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Varorna används endast för den beskattningsbara personens beskattningsbara transaktioner – Förekomst av ett direkt samband mellan de importerade varorna och den utgående transaktionen)

(2021/C 44/13)

Rättegångsspråk: Slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Motpart: Weindel Logistik Service SR spol. s r.o.

Avgörande

Artikel 168 e i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att den utgör hinder för att bevilja en importör rätt att göra avdrag för mervärdesskatt när han inte förfogar över varorna på samma sätt som en ägare och när det inte föreligger några ingående importkostnader eller dessa kostnader inte är inkorporerade i de särskilda utgående transaktionerna eller i priset för varor och tjänster som den beskattningsbara personen tillhandahållit inom ramen för sin näringsverksamhet.

⁽¹⁾ EUT C 363, 28.10.2019.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 28 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid – Spanien) – ZA, AZ, BX, CV, DU, ET mot Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Mål C-716/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 och artikel 94 i domstolens rättegångsregler – Konkurrens – Lagakraftvunnet beslut från en nationell konkurrensmyndighet i vilket myndigheten konstaterar att en konkurrensbegränsande åtgärd föreligger – Bevisvärdet av de omständigheter som utretts och fastställts – Tillräckliga preciseringar avseende den faktiska och rättsliga bakgrunden till det nationella målet saknas och de skäl som motiverar behovet av ett svar på de hänskjutna frågorna har inte angetts – Uppenbart att begäran om förhandsavgörande ska avvisas)

(2021/C 44/14)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: ZA, AZ, BX, CV, DU, ET

Svarande: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos, SA

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som framställts av Juzgado de lo Mercantil no 2 de Madrid (Handelsdomstol nr 2 i Madrid, Spanien) genom beslut av den 29 juli 2019 ska avvisas.

⁽¹⁾ EUT C 423 av den 16.12.2019

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 26 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski rayonen sad – Bulgarien) – förfarande inlett av "DSK Bank" EAD, "FrontEx International" EAD

(Mål C-807/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i rättegångsreglerna – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Artiklarna 3 och 6 – 8 – Direktiv 2008/48/EG – Artikel 22 – Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal – Den nationella domstolens prövning ex officio – Nationellt förfarande om betalningsföreläggande)

(2021/C 44/15)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

"DSK Bank" EAD, "FrontEx International" EAD

Avgörande

- 1) Unionsrätten ska tolkas så, att den utgör hinder för att en nationell domstol, till vilken en ansökan om betalningsföreläggande har ingetts, på grund av praktiska svårigheter, såsom domstolens arbetsbörda, underlåter att pröva huruvida ett villkor i ett avtal som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument eventuellt är oskäligt.
- 2) Artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att en nationell domstol som har att pröva en ansökan om betalningsföreläggande, när den antar att ansökan grundar sig på ett oskäligt villkor i ett konsumentkreditavtal, i den mening som avses i direktiv 93/13, har möjlighet att, om konsumenten inte har inkommit med ett bestridande, begära att borgenären ska lämna kompletterande upplysningar, så att domstolen kan pröva huruvida detta villkor eventuellt är oskäligt.
- 3) Artiklarna 3 och 8 i rådets direktiv 93/13 jämförda med artiklarna 6 och 7 i samma direktiv, ska tolkas så, att den nationella domstolen, inom ramen för en prövning ex officio av huruvida villkor i ett avtal som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument är oskäliga, vid sin prövning av huruvida det föreligger en betydande obalans mellan parternas skyldigheter enligt avtalet, även kan beakta nationella bestämmelser som garanterar ett starkare konsumentskydd än vad som föreskrivs i nämnda direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 27, 27.01.2020.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 26 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A. mot Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di regolazione dei trasporti

(Mål C-835/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Tilldelning av koncessioner – Direktiv 2014/23/EU – Artikel 2.1 första stycket – Artikel 30 – De upphandlande myndigheternas frihet att fastställa och organisera det förfarande som leder fram till att en koncessionshavare väljs ut – Nationell lagstiftning enligt vilken det är förbjudet att finansiera projekt som avser motorvägskoncessioner)

(2021/C 44/16)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A.

Motpart: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di regolazione dei trasporti

Ytterligare deltagare vid rättegången: Autorità di bacino del Po, Regione Piemonte

Avgörande

Artikel 2.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner, jämförd med artikel 30 och skälen 5 och 68 i samma direktiv, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell bestämmelse som förbjuder de upphandlande myndigheterna att tilldela motorvägskoncessioner som har löpt ut eller håller på att löpa ut genom att använda det förfarande för finansiering av projekt som föreskrivs i artikel 183 i decreto legislativo n. 50 – Codice dei contratti pubblici (lagstiftningsdekret nr 50 om lagen om offentlig upphandling) av den 18 april 2016.

⁽¹⁾ EUT C 161, 11.05.2020.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 28 oktober 2020 – Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papasotiriou, Charalampos Andralis mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-84/20 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Unionsmedborgarskap – Säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet – Förordning (EU) 2019/1157 – Talan om ogiltigförklaring – Talerätt – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Artikel 19 i stadgan för Europeiska unionens domstol – Skyldighet för en part att företräddas av advokat – Klaganden, som är advokat, har företrätt sig själv och själv undertecknat ansökan och har inte anlitat en utomstående advokat som ombud – Uppenbart att överklagandet är ogrundat)

(2021/C 44/17)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papasotiriou, Charalampos Andralis (ombud: C. Papasotiriou, dikigoros)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Avgörande

- 1) Överklagandet från Christos Papasotiriou avvisas, då det är uppenbart att det inte kan tas upp till prövning.
- 2) Överklagandet från Sarantis Sarantos, Ioannis Fotopoulos, Antonios Bousdekis och Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton samt Charalampos Andralis avvisas, då det är uppenbart att det inte kan tas upp till prövning.

- 3) Sarantis Sarantos, Ioannis Fotopoulos, Antonios Bousdekis och Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton samt Christos Papasotiriou och Charalampos Andralis ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 161, 11.5.2020

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 12 november 2020 – Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. mot kommissionen

(Mål C-85/20 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Statligt stöd – Stöd som genomförts av Ungern till förmån för företag som anställt arbetstagare med funktionsnedsättning – Påstådda beslut från Europeiska kommissionen i vilka åtgärden förklarats förenlig med den inre marknaden – Talan om ogiltigförklaring – Tidsfrist för väckande av talan – Den tidpunkt då fristen börjar löpa – Tidpunkten för kännedom om den angripna rättsaktens existens – Rimlig tidsfrist för att begära att få ta del av rättsakten i dess helhet – Begreppet rättsakt mot vilken talan kan väckas i artikel 263 FEUF – Avvisning av talan i första instans – Uppenbart att överklagandet delvis inte kan upptas till prövning och delvis är ogrundat)

(2021/C 44/18)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Klagande: Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. (ombud: L. Szabó, ügyvéd)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Avgörande

1. Överklagandet ogillas, eftersom det är uppenbart att det delvis inte kan tas upp till prövning och delvis är ogrundat.
2. Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 201, 15.06.2020.

Överklagande ingett den 12 augusti 2020 av eSky Group IP sp. z.o.o. av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 10 juni 2020 i mål T-646/19, eSky Group IP mot EUIPO

Gröpel (e)

(Mål C-386/20 P)

(2021/C 44/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: eSky Group IP sp. z o.o. (ombud: P. Kurcman, radca prawny)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Gerhard Gröpel

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 21 oktober 2020 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 24 september 2020 – WZ
mot AS, Sąd Najwyższy**

(Mål C-491/20)

(2021/C 44/20)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Sökande: WZ

Svarande: AS, Sąd Najwyższy

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 279 FEUF och artikel 160.2 i domstolens rättegångsregler, jämförda med artiklarna 4.3 och 19.1 FEU samt punkt 1 första och andra strecksatsen i domstolens beslut av den 8 april 2020 i mål C-791/19 R, kommissionen mot Republiken Polen, förstås så, att en begäran som framställts av ordföranden för avdelningen för disciplinära mål vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) om överföring till nämnda avdelning av handlingarna i ett mål angående fastställandet av att det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare vid Högsta domstolen, ska avslås, eftersom begäran gjorts av en enhet som, i avvaktan på utgången i mål C-791/19 R, inte får vidta någon åtgärd på grund av att artikel 3 led 5, artikel 27 och artikel 73.1 i lag av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825, i dess ändrade lydelse) tillsvidare inte får tillämpas?
- 2) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 2 och artikel 4.3 FEU och rätten till domstolsprövning tolkas så, att en nationell domstol som har att pröva huruvida det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare i en nationell domstol på grund av allvarliga brister i utnämningsförfarandet, är skyldig att besluta om en interimistisk åtgärd och förbjuda svaranden i ett sådant mål att delta i prövningen av alla andra mål som omfattas av unionsrätten, vid äventyr av att handlingar eller beslut som den domstolen meddelar förlorar sin verkan, samt ålägga andra organ att avstå från att tilldela en sådan svarande mål eller att utesluta vederbörande från deltagande i dömande sammansättningar?
- 3) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU och principen om rätt till domstolsprövning tolkas på följande sätt:
 - a) Den nationella domstolen är skyldig att underlåta att tillämpa förbudet mot "ifrågasättande av domstolarnas behörighet" och mot "domstolarnas fastställande eller bedömning av huruvida en utnämning av en domare eller den därav följande domarbefogenhet är lagenlig", såsom det förbud som föreskrivs i artikel 29.2 och 29.3 i lagen av den 8 december 2017 om Högsta domstolen, eftersom unionens respekterande av medlemsstaternas konstitutionella identitet inte ger den nationella lagstiftaren befogenhet att anta lösningar som strider mot unionens grundläggande värderingar och principer?
 - b) En medlemsstats konstitutionella identitet får inte innebära att rätten till domstolsprövning av en oavhängig domstol som inrättats enligt lag undanröjs till följd av att det tillsättningsförfarande som föregick utnämningsbeslutet var behäftat med sådana felaktigheter som beskrivs i tolkningsfrågorna i målen C-487/19 och C-508/19 och till följd av att någon föregående domstolskontroll av tillsättningsförfarandet – avsiktligt och på ett sätt som uppenbart strider mot den nationella konstitutionen – inte genomfördes?

- 4) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU samt principen om rätt till domstolsprövning och artikel 267 FEUF tolkas så, att innehållet i en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog mellan EU-domstolen och den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis författningsdomstolen) genom förfarandet för förhandsavgörande?
- 5) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 267 FEUF, och den allmänna rättsprincipen om rätten till domstolsprövning av en domstol som inrättas enligt lag, tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i ett mål i vilket en tolkningsfråga redan har hänskjutits till EU-domstolen, när en sådan begäran om överföring har framställts av en person som utsetts till domare enligt nationell lagstiftning och under omständigheter som medför att en domstol inrättas som inte uppfyller kraven på opartiskhet och oavhängighet och som inte utgör en domstol som har inrättats enligt lag, utan att det förfarande som det hänvisas till i tolkningsfrågan i mål C-508/19 eller i EU-domstolens dom av den 19 november 2019 i målen C-585/18, C-624/18 och C-625/18, AK m.fl., först måste ha slutförts?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 25 september 2020 – W.Ż.
mot K.Z., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

(Mål C-492/20)

(2021/C 44/21)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Sökande: W.Ż.

Svarande: K.Z., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 279 FEUF och artikel 160.2 i domstolens rättegångsregler, i förening med artikel 4.3 och artikel 19.1 FEU, och i förening med punkt 1 första och andra strecksatserna i EU-domstolens beslut av den 8 april 2020 i mål C-791/19 R, kommissionen mot Republiken Polen, tolkas så, att en åklagare, fram till dess att mål C-791/19 R avgjorts, inte kan begära att handlingarna i målet om fastställelse av att det inte föreligger ett tjänstgöringsförhållande som domare vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) överförs till Izba Dyscyplinarna (avdelningen för disciplinära mål) vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) på grund av att tillämpningen av artikel 3.5, artikel 27 och artikel 73 § 1 i ustawa o Sądzie Najwyższym (lag om Högsta domstolen) av den 8 december 2017 (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825), i dess ändrade lydelse, tillfälligt ska upphöra?
- 2) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU, i förening med artikel 2 och artikel 4.3 FEU och rätten till domstolsprövning, tolkas så, att en nationell domstol som har att avgöra ett mål om fastställelse av att det inte föreligger ett tjänstgöringsförhållande som domare vid en nationell domstol på grund av allvarliga brister i utnämningsförfarandet är skyldig att besluta om interimistiska åtgärder och förbjuda svaranden i ett sådant mål att avgöra varje annat mål som berör unionsrätten, vid äventyr av att åtgärder som vidtas av den domaren eller domar som den domaren meddelat förlorar sin verkan, och ålägga andra organ att avhålla sig från att tilldela en sådan svarande mål eller att utse svaranden till den dömande sammansättningen?
- 3) Ska artikel 2 och artikel 4.2, i förening med artikel 19.1 andra stycket FEU och principen om rätt till domstolsprövning tolkas på följande sätt:
- a) Den nationella domstolen ska underlåta att tillämpa förbudet mot "bestridande av domstolarnas behörighet" och "fastställande eller bedömning av domstolarna av huruvida utnämningen av en domare eller den befogenhet som denna utnämning innebär att utöva rättsskipningsuppgifter är lagenlig", såsom föreskrivs i artikel 29 § 2 och 29 § 3 i ustawa o Sądzie Najwyższym (lag om Högsta domstolen) av den 8 december 2017 (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825), i dess ändrade lydelse, eftersom principen om att unionen är skyldig att respektera medlemsstaternas konstitutionella identitet inte ger den nationella lagstiftaren befogenhet att införa lösningar som kränker unionens värderingar och grundläggande principer?

- b) Medlemsstaternas konstitutionella identitet får inte innebära att rätten till en oavhängig domstol som inrättats enligt lag går förlorad när det utnämningsförfarande som föregick antagandet av utnämningsbeslutet berörs av de överträdelser som anges i tolkningsfrågorna i målen C-487/19 och C-508/19 [orig. s. 3] och möjligheten att genomföra en föregående rättslig prövning har uteslutits avsiktligt och på ett sätt som är uppenbart oförenligt med den nationella konstitutionen?
- 4) Ska artikel 2 och artikel 4.2 i förening med artikel 19 FEU och principen om rätten till domstolsprövning och artikel 267 FEUF, tolkas så, att en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog med EU-domstolen som förs av den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis Konstitutionsdomstolen) i ett mål om förhandsavgörande?
- 5) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU och den allmänna principen om rätten till prövning av domstol som tidigare inrättats enligt lag tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i målet när begäran har framställts av en person som har utsetts till domare med stöd av nationell lagstiftning och under omständigheter som leder till att en domstol upprättas som inte uppfyller kravet på oavhängighet och som inte är en domstol som upprättats enligt lag, utan att det först krävs att det förfarande som avses i tolkningsfrågan i mål C-585/18 och i EU-domstolens dom av den 19 november 2019, C-585/18, C-624/18 och C- 625/18, A.K. m.fl. har uttömts?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 28 september 2020 – PJ
mot AT, RW, Sąd Najwyższy**

(Mål C-493/20)

(2021/C 44/22)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Klagande: PJ

Motpart: AT, RW, Sąd Najwyższy

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 279 FEUF och artikel 160.2 i domstolens rättegångsregler, jämförda med artiklarna 4.3 och 19.1 FEU samt punkt 1 första och andra strecksatsen i domstolens beslut av den 8 april 2020 i mål C-791/19 R, kommissionen mot Republiken Polen, förstås så, att en begäran som framställts av ordföranden för avdelningen för disciplinära mål vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) om överföring till nämnda avdelning av handlingarna i ett mål angående fastställandet av att det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare vid Högsta domstolen, ska avslås, eftersom begäran gjorts av en enhet som, i avvaktan på utgången i mål C-791/19 R, inte får vidta någon åtgärd på grund av att artikel 3 led 5, artikel 27 och artikel 73.1 i lag av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825, i dess ändrade lydelse) tillsvidare inte får tillämpas?
- 2) Ska artikel 19.1 andra stycket i FEU jämförd med artikel 2 och artikel 4.3 FEU och rätten till domstolsprövning tolkas så, att en nationell domstol som har att pröva huruvida det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare i en nationell domstol på grund av allvarliga brister i utnämningsförfarandet, är skyldig att besluta om en interimistisk åtgärd och förbjuda svaranden i ett sådant mål att delta i prövningen av alla andra mål som omfattas av unionsrätten, vid äventyr av att handlingar eller beslut som den domstolen meddelar förlorar sin verkan, samt ålägga andra organ att avstå från att tilldela en sådan svarande mål eller att utesluta vederbörande från deltagande i dömmande sammansättningar?

- 3) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU och principen om rätt till domstolsprövning tolkas på följande sätt:
- a) Den nationella domstolen är skyldig att underlåta att tillämpa förbudet mot "ifrågasättande av domstolarnas behörighet" och mot "domstolarnas fastställande eller bedömning av huruvida en utnämning av en domare eller den därav följande domarbefogenhet är lagenlig", såsom det förbud som föreskrivs i artikel 29.2 och 29.3 i lagen av den 8 december 2017 om Högsta domstolen, eftersom unionens respekterande av medlemsstaternas konstitutionella identitet inte ger den nationella lagstiftaren befogenhet att anta lösningar som strider mot unionens grundläggande värderingar och principer?
 - b) En medlemsstats konstitutionella identitet får inte innebära att rätten till domstolsprövning av en oavhängig domstol som inrättats enligt lag undanröjs till följd av att det tillsättningsförfarande som föregick utnämningsbeslutet var behäftat med sådana felaktigheter som beskrivs i tolkningsfrågorna i målen C-487/19 och C-508/19 och till följd av att någon föregående domstolskontroll av tillsättningsförfarandet – avsiktligt och på ett sätt som uppenbart strider mot den nationella konstitutionen – inte genomfördes?
- 4) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU samt principen om rätt till domstolsprövning och artikel 267 FEUF tolkas så, att innehållet i en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog mellan EU-domstolen och den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis författningsdomstolen) genom förfarandet för förhandsavgörande?
- 5) Ska artikel 19 FEU, jämförd med artikel 267 FEUF, och den allmänna rättsprincipen om rätten till domstolsprövning av en domstol som inrättats enligt lag, tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i ett mål i vilket en tolkningsfråga redan har hänskjutits till EU-domstolen, när en sådan begäran om överföring har framställts av en person som utsetts till domare enligt nationell lagstiftning och under omständigheter som medför att en domstol inrättas som inte uppfyller kraven på opartiskhet och oavhängighet och som inte utgör en domstol som har inrättats enligt lag, utan att det förfarande som det hänvisas till i tolkningsfrågan i mål C-508/19 eller i EU-domstolens dom av den 19 november 2019 i målen C-585/18, C-624/18 och C-625/18, AK m.fl., först måste ha slutförts?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polska) den 2 oktober 2020 – KM mot TP, Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

(Mål C-494/20)

(2021/C 44/23)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Klagande: KM

Motpart: TP, Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 279 FEUF och artikel 160.2 i domstolens rättegångsregler, jämförda med artiklarna 4.3 och 19.1 FEU samt punkt 1 första och andra strecksatsen i domstolens beslut av den 8 april 2020 i mål C-791/19 R, kommissionen mot Republiken Polen, förstås så, att en begäran som framställts av ordföranden för avdelningen för disciplinära mål vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) om överföring till nämnda avdelning av handlingarna i ett mål angående fastställandet av att det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare vid Högsta domstolen, ska avslås, eftersom begäran gjorts av en enhet som, i avvaktan på utgången i mål C-791/19 R, inte får vidta någon åtgärd på grund av att artikel 3 led 5, artikel 27 och artikel 73.1 i lag av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825, i dess ändrade lydelse) tillsvidare inte får tillämpas?

- 2) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 2 och artikel 4.3 FEU och rätten till domstolsprövning tolkas så, att en nationell domstol som har att pröva huruvida det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare i en nationell domstol på grund av allvarliga brister i utnämningsförfarandet, är skyldig att besluta om en interimistisk åtgärd och förbjuda svaranden i ett sådant mål att delta i prövningen av alla andra mål som omfattas av unionsrätten, vid äventyr av att handlingar eller beslut som den domstolen meddelar förlorar sin verkan, samt ålägga andra organ att avstå från att tilldela en sådan svarande mål eller att utesluta vederbörande från deltagande i dömande sammansättningar?
- 3) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU och principen om rätt till domstolsprövning tolkas på följande sätt:
- a) Den nationella domstolen är skyldig att underlåta att tillämpa förbudet mot "ifrågasättande av domstolarnas behörighet" och mot "domstolarnas fastställande eller bedömning av huruvida en utnämning av en domare eller den därav följande domarbefogenhet är lagenlig", såsom det förbud som föreskrivs i artikel 29.2 och 29.3 i lagen av den 8 december 2017 om Högsta domstolen, eftersom unionens respekterande av medlemsstaternas konstitutionella identitet inte ger den nationella lagstiftaren befogenhet att anta lösningar som strider mot unionens grundläggande värderingar och principer?
- b) En medlemsstats konstitutionella identitet får inte innebära att rätten till domstolsprövning av en oavhängig domstol som inrättats enligt lag undanröjs till följd av att det tillsättningsförfarande som föregick utnämningsbeslutet var behäftat med sådana felaktigheter som beskrivs i tolkningsfrågorna i målen C-487/19 och C-508/19 och till följd av att någon föregående domstolskontroll av tillsättningsförfarandet – avsiktligt och på ett sätt som uppenbart strider mot den nationella konstitutionen – inte genomfördes?
- 4) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19 FEU samt principen om rätt till domstolsprövning och artikel 267 FEUF tolkas så, att innehållet i en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog mellan EU-domstolen och den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis författningsdomstolen) genom förfarandet för förhandsavgörande?
- 5) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 267 FEUF, och den allmänna rättsprincipen om rätten till domstolsprövning av en domstol som inrättats enligt lag, tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i ett mål i vilket en tolkningsfråga redan har hänskjutits till EU-domstolen, när en sådan begäran om överföring har framställts av en person som utsetts till domare enligt nationell lagstiftning och under omständigheter som medför att en domstol inrättas som inte uppfyller kraven på opartiskhet och oavhängighet och som inte utgör en domstol som har inrättats enligt lag, utan att det förfarande som det hänvisas till i tolkningsfrågan i mål C-508/19 eller i EU-domstolens dom av den 19 november 2019 i målen C-585/18, C-624/18 och C-625/18, AK m.fl., först måste ha slutförts?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 2 oktober 2020 – T. M. mot T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

(Mål C-495/20)

(2021/C 44/24)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Sökande: T. M.

Svarande: T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 279 FEUF och artikel 160.2 i domstolens rättegångsregler, i förening med artikel 4.3 och artikel 19.1 FEU, och i förening med punkt 1 första och andra strecksatserna i EU-domstolens beslut av den 8 april 2020 i mål C-791/19 R, kommissionen mot Republiken Polen, tolkas så, att ordföranden för Izba Dyscyplinarna (avdelningen för disciplinära mål) vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen), fram till dess att mål C-791/19 R avgjorts, inte kan begära att handlingarna i målet om fastställelse av att det inte föreligger ett tjänstgöringsförhållande som domare vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) överförs på grund av att tillämpningen av artikel 3.5, artikel 27 och artikel 73 § 1 i ustawa o Sądzie Najwyższym (lag om Högsta domstolen) av den 8 [orig. s. 2] december 2017 (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825), i dess ändrade lydelse, tillfälligt ska upphöra?
- 2) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU, i förening med artikel 2 och artikel 4.3 FEU och rätten till domstolsprövning tolkas så, att en nationell domstol som har att avgöra ett mål om fastställelse av att det inte föreligger ett tjänstgöringsförhållande som en domare vid en nationell domstol på grund av allvarliga brister i utnämningsförfarandet är skyldig att besluta om interimistiska åtgärder och förbjuda svaranden i ett sådant mål att avgöra varje annat mål som berör unionsrätten, vid äventyr av att åtgärder som vidtas av den domaren eller domar som den domaren meddelat förlorar sin verkan, och ålägga andra organ att avhålla sig från att tilldela en sådan svarande mål eller att utse svaranden till den dömande sammansättningen?
- 3) Ska artikel 2 och artikel 4.2, i förening med artikel 19.1 andra stycket FEU och principen om rätt till domstolsprövning, tolkas på följande sätt.
 - a) Den nationella domstolen ska underlåta att tillämpa förbudet mot att "bestrida domstolarnas behörighet" och "fastställande eller bedömning av domstolarna av huruvida utnämningen av en domare eller den befogenhet som denna utnämning innebär att utöva rättsskipningsuppgifter är lagenlig", såsom föreskrivs i artikel 29 § 2 och 29 § 3 i ustawa o Sądzie Najwyższym (lag om Högsta domstolen) av den 8 december 2017 (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825), i dess ändrade lydelse, eftersom principen om att unionen är skyldig att respektera medlemsstaternas konstitutionella identitet inte ger den nationella lagstiftaren befogenhet att införa lösningar som kränker unionens värderingar och grundläggande principer?
 - b) Medlemsstaternas konstitutionella identitet får inte innebära att rätten till en oavhängig domstol som inrättats enligt lag går förlorad när det utnämningsförfarande som föregick antagandet av utnämningsbeslutet berörs av de överträdelse som anges i tolkningsfrågorna i målen C-487/19 och C-508/19 [orig. s. 3] och möjligheten att genomföra en föregående rättslig prövning har uteslutits avsiktligt och på ett sätt som är uppenbart oförenligt med den nationella konstitutionen?
- 4) Ska artikel 2 och artikel 4.2 i förening med artikel 19 FEU och principen om rätten till domstolsprövning och artikel 267 FEUF tolkas så, att en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog med EU-domstolen som förs av den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis Konstitutionsdomstolen) i ett mål om förhandsavgörande?
- 5) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU och den allmänna principen om rätten till prövning av domstol som tidigare inrättats enligt lag tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i målet när begäran har framställts av en person som har utsetts till domare med stöd av nationell lagstiftning och under omständigheter som leder till att en domstol upprättas som inte uppfyller kravet på oavhängighet och som inte är en domstol som upprättats enligt lag, utan att det först krävs att det förfarande som avses i tolkningsfrågan i mål C-585/18 och i EU-domstolens dom av den 19 november 2019, C-585/18, C-624/18 och C- 625/18, A.K. m.fl. har uttömts?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 6 oktober 2020 –
MF mot TP**

(Mål C-496/20)

(2021/C 44/25)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Sökande: MF

Svarande: TP

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 279 FEUF och artikel 160.2 i domstolens rättegångsregler, jämförda med artiklarna 4.3 och 19.1 FEU samt punkt 1 första och andra strecksatsen i domstolens beslut av den 8 april 2020 i mål C-791/19 R, kommissionen mot Republiken Polen, förstås så, att en begäran som framställts av ordföranden för avdelningen för disciplinära mål vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) om överföring till nämnda avdelning av handlingarna i ett mål angående fastställandet av att det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare vid Högsta domstolen, ska avslås, eftersom begäran gjorts av en enhet som, i avvaktan på utgången i mål C-791/19 R, inte får vidta någon åtgärd på grund av att artikel 3 led 5, artikel 27 och artikel 73.1 i lag av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825, i dess ändrade lydelse) tillsvidare inte får tillämpas?
- 2) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU och principen om rätt till domstolsprövning tolkas på följande sätt:
 - a) Den nationella domstolen är skyldig att underlåta att tillämpa förbudet mot "ifrågasättande av domstolarnas behörighet" och mot "domstolarnas fastställande eller bedömning av huruvida en utnämning av en domare eller den därav följande domarbefogenhet är lagenlig", såsom det förbud som föreskrivs i artikel 29.2 och 29.3 i lagen av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825, i dess ändrade lydelse), eftersom unionens respekterande av medlemsstaternas konstitutionella identitet inte ger den nationella lagstiftaren befogenhet att anta lösningar som strider mot unionens grundläggande värderingar och principer?
 - b) En medlemsstats konstitutionella identitet får inte innebära att rätten till domstolsprövning av en oavhängig domstol som inrättats enligt lag undanröjs till följd av att det tillsättningsförfarande som föregick utnämningsbeslutet var behäftat med sådana felaktigheter som beskrivs i tolkningsfrågorna i målen C-487/19 och C-508/19 och till följd av att någon föregående domstolskontroll av tillsättningsförfarandet – avsiktligt och på ett sätt som uppenbart strider mot den nationella konstitutionen – inte genomfördes?
- 3) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU samt principen om rätt till domstolsprövning och artikel 267 FEUF tolkas så, att innehållet i en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog mellan EU-domstolen och den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis författningsdomstolen) genom förfarandet för förhandsavgörande?
- 4) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 267 FEUF, och den allmänna rättsprincipen om rätten till domstolsprövning av en domstol som inrättats enligt lag, tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i ett mål i vilket en tolkningsfråga redan har hänskjutits till EU-domstolen, när en sådan begäran om överföring har framställts av en person som utsetts till domare enligt nationell lagstiftning och under omständigheter som medför att en domstol inrättas som inte uppfyller kraven på opartiskhet och oavhängighet och som inte utgör en domstol som har inrättats enligt lag, utan att det förfarande som det hänvisas till i tolkningsfrågan i mål C-508/19 eller i EU-domstolens dom av den 19 november 2019 i målen C-585/18, C-624/18 och C-625/18, AK m.fl., först måste ha slutförts?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 9 oktober 2020 – TB mot TD, MD, PK, JL, ML, ON, GZ, AS, Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

(Mål C-506/20)

(2021/C 44/26)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Sökande: TB

Svarande: TD, MD, PK, JL, ML, ON, GZ, AS, Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 279 FEUF och artikel 160.2 i domstolens rättegångsregler, jämförda med artiklarna 4.3 och 19.1 FEU samt punkt 1 första och andra strecksatsen i domstolens beslut av den 8 april 2020 i mål C-791/19 R, kommissionen mot Republiken Polen, förstås så, att en begäran som framställts av ordföranden för avdelningen för disciplinära mål vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) om överföring till nämnda avdelning av handlingarna i ett mål angående fastställandet av att det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare vid Högsta domstolen, ska avslås, eftersom begäran gjorts av en enhet som, i avvaktan på utgången i mål C-791/19 R, inte får vidta någon åtgärd på grund av att artikel 3 led 5, artikel 27 och artikel 73.1 i lag av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825, i dess ändrade lydelse) tillsvidare inte får tillämpas?
2. Ska artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 2 och artikel 4.3 FEU och rätten till domstolsprövning tolkas så, att en nationell domstol som har att pröva huruvida det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare i en nationell domstol på grund av allvarliga brister i utnämningsförfarandet, är skyldig att besluta om en interimistisk åtgärd och förbjuda svaranden i ett sådant mål att delta i prövningen av alla andra mål som omfattas av unionsrätten, vid äventyr av att handlingar eller beslut som den domstolen meddelar förlorar sin verkan, samt ålägga andra organ att avstå från att tilldela en sådan svarande mål eller att utesluta vederbörande från deltagande i dömande sammansättningar?
3. Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU och principen om rätt till domstolsprövning tolkas på följande sätt:
 - a) Den nationella domstolen är skyldig att underlåta att tillämpa förbudet mot "ifrågasättande av domstolarnas behörighet" och mot "domstolarnas fastställande eller bedömning av huruvida en utnämning av en domare eller den därav följande domarbefogenhet är lagenlig", såsom det förbud som föreskrivs i artikel 29.2 och 29.3 i lagen av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825, i dess ändrade lydelse), eftersom unionens respekterande av medlemsstaternas konstitutionella identitet inte ger den nationella lagstiftaren befogenhet att anta lösningar som strider mot unionens grundläggande värderingar och principer?
 - b) En medlemsstats konstitutionella identitet får inte innebära att rätten till domstolsprövning av en oavhängig domstol som inrättats enligt lag undanröjs till följd av att det tillsättningsförfarande som föregick utnämningsbeslutet var behäftat med sådana felaktigheter som beskrivs i tolkningsfrågorna i målen C-487/19 och C-508/19 och till följd av att någon föregående domstolskontroll av tillsättningsförfarandet – avsiktligt och på ett sätt som uppenbart strider mot den nationella konstitutionen – inte genomfördes?
4. Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19 FEU samt principen om rätt till domstolsprövning och artikel 267 FEUF tolkas så, att innehållet i en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog mellan EU-domstolen och den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis författningsdomstolen) genom förfarandet för förhandsavgörande?

5. Ska artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 267 FEUF, och den allmänna rättsprincipen om rätten till domstolsprövning av en domstol som inrättas enligt lag, tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i ett mål i vilket en tolkningsfråga redan har hänskjutits till EU-domstolen, när en sådan begäran om överföring har framställts av en person som utsetts till domare enligt nationell lagstiftning och under omständigheter som medför att en domstol inrättas som inte uppfyller kraven på opartiskhet och oavhängighet och som inte utgör en domstol som har inrättats enligt lag, utan att det förfarande som det hänvisas till i tolkningsfrågan i mål C-508/19 eller i EU-domstolens dom av den 19 november 2019 i målen C-585/18, C-624/18 och C-625/18, AK m.fl., först måste ha slutförts?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 22 september 2020 – MF mot JM

(Mål C-509/20)

(2021/C 44/27)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Klagande: MF

Motpart: JM

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 279 FEUF och artikel 160.2 i domstolens rättegångsregler, jämförda med artiklarna 4.3 och 19.1 FEU samt punkt 1 första och andra strecksatsen i domstolens beslut av den 8 april 2020 i mål C-791/19 R, kommissionen mot Republiken Polen, förstås så, att en begäran som framställts av ordföranden för avdelningen för disciplinära mål vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) om överföring till nämnda avdelning av handlingarna i ett mål angående fastställandet av att det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare vid Högsta domstolen, ska avslås, eftersom begäran gjorts av en enhet som, i avvaktan på utgången i mål C-791/19 R, inte får vidta någon åtgärd på grund av att artikel 3 led 5, artikel 27 och artikel 73.1 i lag av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825, i dess ändrade lydelse) tillsvidare inte får tillämpas?
- 2) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19 FEU och principen om rätt till domstolsprövning tolkas på följande sätt:
 - a) Den nationella domstolen är skyldig att underlåta att tillämpa förbudet mot "ifrågasättande av domstolarnas behörighet" och mot "domstolarnas fastställande eller bedömning av huruvida en utnämning av en domare eller den därav följande domarbefogenhet är lagenlig", såsom det förbud som föreskrivs i artikel 29.2 och 29.3 i lagen av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825, i dess ändrade lydelse), eftersom unionens respekterande av medlemsstaternas konstitutionella identitet inte ger den nationella lagstiftaren befogenhet att anta lösningar som strider mot unionens grundläggande värderingar och principer?
 - b) En medlemsstats konstitutionella identitet får inte innebära att rätten till domstolsprövning av en oavhängig domstol som inrättats enligt lag undanröjs till följd av att det tillsättningsförfarande som föregick utnämningsbeslutet var behäftat med sådana felaktigheter som beskrivs i tolkningsfrågorna i målen C-487/19 och C-508/19 och till följd av att någon föregående domstolskontroll av tillsättningsförfarandet – avsiktligt och på ett sätt som uppenbart strider mot den nationella konstitutionen – inte genomfördes?
- 3) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19 FEU samt principen om rätt till domstolsprövning och artikel 267 FEUF tolkas så, att innehållet i en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog mellan EU-domstolen och den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis författningsdomstolen) genom förfarandet för förhandsavgörande?

- 4) Ska artikel 19 FEU, jämförd med artikel 267 FEUF, och den allmänna rättsprincipen om rätten till domstolsprövning av en domstol som inrättas enligt lag, tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i ett mål i vilket en tolkningsfråga redan har hänskjutits till EU-domstolen, när en sådan begäran om överföring har framställts av en person som utsetts till domare enligt nationell lagstiftning och under omständigheter som medför att en domstol inrättats som inte uppfyller kraven på opartiskhet och oavhängighet och som inte utgör en domstol som har inrättats enligt lag, utan att det förfarande som det hänvisas till i tolkningsfrågan i mål C-508/19 eller i EU-domstolens dom av den 19 november 2019 i målen C-585/18, C-624/18 och C-625/18, AK m. fl., först måste ha slutförts?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 13 oktober 2020 – B S mot TD, MD, PK, JL, MŁ, ON, Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

(Mål C-511/20)

(2021/C 44/28)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Klagande: BS

Motpart: TD, MD, PK, JL, MŁ, ON, Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 279 FEUF och artikel 160.2 i domstolens rättegångsregler, jämförda med artiklarna 4.3 och 19.1 FEU samt punkt 1 första och andra strecksatsen i domstolens beslut av den 8 april 2020 i mål C-791/19 R, kommissionen mot Republiken Polen, förstås så, att en begäran som framställts av ordföranden för avdelningen för disciplinära mål vid Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) om överföring till nämnda avdelning av handlingarna i ett mål angående fastställandet av att det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare vid Högsta domstolen, ska avslås, eftersom begäran gjorts av en enhet som, i avvaktan på utgången i mål C-791/19 R, inte får vidta någon åtgärd på grund av att artikel 3 led 5, artikel 27 och artikel 73.1 i lag av den 8 december 2017 om Högsta domstolen (konsoliderad version: Dz. U. 2019, position 825, i dess ändrade lydelse) tillsvidare inte får tillämpas?
- 2) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU jämförd med artikel 2 och artikel 4.3 FEU och rätten till domstolsprövning tolkas så, att en nationell domstol som har att pröva huruvida det inte föreligger något anställningsförhållande för en domare i en nationell domstol på grund av allvarliga brister i utnämningsförfarandet, är skyldig att besluta om en interimistisk åtgärd och förbjuda svaranden i ett sådant mål att delta i prövningen av alla andra mål som omfattas av unionsrätten, vid äventyr av att handlingar eller beslut som den domstolen meddelar förlorar sin verkan, samt ålägga andra organ att avstå från att tilldela en sådan svarande mål eller att utesluta vederbörande från deltagande i dömmande sammansättningar?

- 3) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19.1 andra stycket FEU och principen om rätt till domstolsprövning tolkas på följande sätt:
- a) Den nationella domstolen är skyldig att underlåta att tillämpa förbudet mot "ifrågasättande av domstolarnas behörighet" och mot "domstolarnas fastställande eller bedömning av huruvida en utnämning av en domare eller den därav följande domarbefogenhet är lagenlig", såsom det förbud som föreskrivs i artikel 29.2 och 29.3 i lagen av den 8 december 2017 om Högsta domstolen, eftersom unionens respekterande av medlemsstaternas konstitutionella identitet inte ger den nationella lagstiftaren befogenhet att anta lösningar som strider mot unionens grundläggande värderingar och principer?
 - b) En medlemsstats konstitutionella identitet får inte innebära att rätten till domstolsprövning av en oavhängig domstol som inrättats enligt lag undanröjs till följd av att det tillsättningsförfarande som föregick utnämningsbeslutet var behäftat med sådana felaktigheter som beskrivs i tolkningsfrågorna i målen C-487/19 och C-508/19 och till följd av att någon föregående domstolskontroll av tillsättningsförfarandet – avsiktligt och på ett sätt som uppenbart strider mot den nationella konstitutionen – inte genomfördes?
- 4) Ska artiklarna 2 och 4.2 jämförda med artikel 19 FEU samt principen om rätt till domstolsprövning och artikel 267 FEUF tolkas så, att innehållet i en medlemsstats konstitutionella identitet i fråga om rätten till domstolsprövning endast kan fastställas med bindande verkan för en domstol som dömer i sista instans i en medlemsstat inom ramen för en dialog mellan EU-domstolen och den domstolen eller andra nationella domstolar (exempelvis författningsdomstolen) genom förfarandet för förhandsavgörande?
- 5) Ska artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 267 FEUF, och den allmänna rättsprincipen om rätten till domstolsprövning av en domstol som inrättats enligt lag, tolkas så, att en domstol i sista instans i en medlemsstat ska avslå en begäran om överföring av handlingarna i ett mål i vilket en tolkningsfråga redan har hänskjutits till EU-domstolen, när en sådan begäran om överföring har framställts av en person som utsetts till domare enligt nationell lagstiftning och under omständigheter som medför att en domstol inrättas som inte uppfyller kraven på opartiskhet och oavhängighet och som inte utgör en domstol som har inrättats enligt lag, utan att det förfarande som det hänvisas till i tolkningsfrågan i mål C-508/19 eller i EU-domstolens dom av den 19 november 2019 i målen C-585/18, C-624/18 och C-625/18, AK m.fl., först måste ha slutförts?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 28 oktober 2020 – ORLEN KolTrans sp. z o. o. mot Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

(Mål C-563/20)

(2021/C 44/29)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: ORLEN KolTrans sp. z o. o.

Motpart: Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 30.2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg ⁽¹⁾ tolkas så, att den bestämmelsen medför en rätt för ett järnvägsföretag som nyttjar eller avser att nyttja järnvägsinfrastruktur att delta i förfarandet vid ett regleringsorgan för fastställande av järnvägsförvaltaren av avgiftsbeloppen för tillträde till järnvägsinfrastruktur?

- 2) För det fall att den första frågan besvaras nekande, ska artikel 30.5 och 30.6 i direktiv 2001/14/EG tolkas så, att de bestämmelserna medför en rätt för ett järnvägsföretag som nyttjar eller avser att nyttja järnvägsinfrastruktur att överklaga regleringsorganets beslut om godkännande av avgiftsbeloppen för tillträde till järnvägsinfrastruktur som fastställts av förvaltaren av denna infrastruktur?

(¹) EGT L 75, 2001, s. 29.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 9 november 2020 –
Ligebehandlingsnævnet som för talan för A mot HK/ Danmark och HK/Privat**

(Mål C-587/20)

(2021/C 44/30)

Rättegångsspråk: *danska*

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i det nationella målet

Sökande: Ligebehandlingsnævnet, som för talan för A

Svarande: HK/Danmark och HK/Privat

Intervenant: Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH)

Tolkningsfråga

Ska artikel 3.1 a i direktiv 2000/78 (¹) tolkas så, att en politiskt vald sektorordförande i en fackförening under de faktiska omständigheter som beskrivs [i begäran om förhandsavgörande] omfattas av direktivets tillämpningsområde?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, 2000, s. 16).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 16 november
2020 – ROI Land Investments Ltd. mot FD**

(Mål C-604/20)

(2021/C 44/31)

Rättegångsspråk: *tyska*

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i det nationella målet

Kärande: ROI Land Investments Ltd.

Svarande: FD

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad förordning nr 1215/2012) ⁽¹⁾, jämförd med artikel 21.2 och 1 b i) i samma förordning, tolkas på så sätt att en arbetstagare, vid domstolen för den ort där eller varifrån arbetstagaren vanligtvis utför eller senast utförde sitt arbete, kan väcka talan mot en juridisk person som inte är dennes arbetsgivare och som inte har hemvist i en medlemsstat i den mening som avses i artikel 63.1 i förordning nr 1215/2012, men som på grundval av ett stödbrev direkt ansvarar gentemot arbetstagaren för anspråk som härrör från ett anställningsavtal med tredje man, om anställningsavtalet med tredje man inte hade kommit till stånd utan stödbrevet?
2. Ska artikel 6.1 i förordning nr 1215/2012 tolkas på så sätt att förbehållet i artikel 21.2 i förordningen innebär att det inte är möjligt att tillämpa en behörighetsregel i en medlemsstats nationella rätt, vilken gör det möjligt för arbetstagaren att, vid domstolen för den ort där arbetstagaren vanligtvis utför sitt arbete, väcka talan mot en juridisk person som under sådana omständigheter som beskrivs i den första frågan direkt ansvarar för anspråk som härrör från ett anställningsavtal med tredje man i egenskap av arbetsgivarens "rättsliga efterträdare", om en sådan behörighet inte föreskrivs enligt artikel 21.2 i i förordning nr 1215/2012, jämförd med artikel 21.1 b i samma förordning?
3. För det fall att den första frågan besvaras nekande och den andra frågan besvaras jakande:
 - a) Ska artikel 17.1 i förordning nr 1215/2012 tolkas på så sätt att begreppet yrkesverksamhet omfattar avlönat arbete inom ramen för ett anställningsförhållande
 - b) För det fall att föregående delfråga besvaras jakande behöver den hänskjutande domstolen även få klarhet i huruvida artikel 17.1 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas på så sätt att ett stödbrev på grundval av vilket en juridisk person är direkt ansvarig för en arbetstagers anspråk som härrör från ett anställningsavtal med tredje man utgör ett avtal som arbetstagaren har ingått för ett ändamål som kan anses höra till dennes yrkesverksamhet?
4. För det fall att det framgår av svaret på de föregående frågorna att den hänskjutande domstolen har internationell behörighet att avgöra målet:
 - a) Ska artikel 6.1 i 593/2008 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) ⁽²⁾ (nedan kallad Rom I-förordningen) tolkas på så sätt att begreppet näringsverksamhet omfattar avlönat arbete inom ramen för ett anställningsförhållande?
 - b) För det fall att föregående delfråga ska besvaras jakande behöver den hänskjutande domstolen även få klarhet i huruvida artikel 6.1 i Rom I-förordningen ska tolkas på så sätt att ett stödbrev på grundval av vilken en juridisk person direkt ansvarar gentemot en arbetstagare för anspråk som härrör från ett anställningsavtal med tredje man utgör ett avtal som arbetstagaren ingått för ett ändamål som kan anses höra till dennes näringsverksamhet?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 177, 2008, s. 6.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 17 november 2020 – Energia Eólica Unipessoal, Lda mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-605/20)

(2021/C 44/32)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör unionsrätten hinder för en tolkning enligt vilken reparationer som görs under den så kallade "garantiperioden" endast ska betraktas som undantagna från mervärdesskatteplikt när de utförs utan vederlag och i den mån de underförstått ingår i försäljningspriset på den vara som garantin omfattar, varför tillhandahållandet av tjänster som utförs under garantiperioden (oberoende av huruvida dessa omfattar applicering av material eller inte) och som faktureras ska beskattas, eftersom detta nödvändigtvis ska klassificeras som tillhandahållande av tjänster mot betalning?
- 2) Ska utfärdandet av en debetnota till en leverantör av vindkraftkomponenter avseende ersättning för de kostnader som förvärvaren av dessa varor haft under garantiperioden för utbyte av komponenter (nya import av varor från leverantören på vilka mervärdesskatt är tillämplig och som ger rätt till avdrag) och motsvarande reparation (genom tjänster som köps av tredjeparter och på vilka mervärdesskatt erläggs), inom ramen för denna förvärvares (som ingår i samma koncern som säljaren och har sitt säte i ett tredjeland) tillhandahållande till tredjeparter av tjänster avseende installation av vindkraftverk klassificeras som en enkel övervärling av kostnaderna och, som sådan, undantas från mervärdesskatt, eller som ett tillhandahållande av tjänster mot betalning som ska ge upphov till uttag av mervärdesskatt?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 18 november 2020 – brottmål mot YP m.fl.

(Mål C-615/20)

(2021/C 44/33)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Part i det nationella målet

YP m.fl.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska unionsrätten – särskilt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) och rätten till ett effektivt rättsmedel inför en domstol samt rätten att inom skälig tid få sin sak prövad i en rättvis och offentlig rättegång och inför en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag – tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som det närmare redogörs för i frågorna 2 och 3 nedan, det vill säga artiklarna 80 och 129 i Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (lag av den 27 juli 2001 om allmänna domstolars organisation) samt artikel 110.2a i denna lag, och artikel 27.1 punkt 1a i Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (lag av den 8 december 2017 om Högsta domstolen), vilka bestämmelser gör det möjligt för Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego (avdelningen för disciplinära mål vid Högsta domstolen) att upphäva en domares immunitet och avstänga en domare från sin tjänst, och därmed faktiskt förhindra en domare från att döma i det mål som tilldelats honom eller henne, i synnerhet med beaktande av följande:
 - a) avdelningen för disciplinära mål vid Högsta domstolen utgör inte en domstol i den mening som avses i artikel 47 i stadgan, artikel 6 i Europakonventionen och artikel 45.1 i den polska konstitutionen (beslut i målen C-585/18, C-624/18 och C-625/18, EU:C:2019:982);
 - b) ledamöterna på avdelningen för disciplinära mål vid Högsta domstolen har särskilt starka band till den lagstiftande och verkställande makten (beslut av den 8 april 2020, kommissionen/Polen, C-791/19 R, EU:C:2020:277);
 - c) Republiken Polen ålades att tillfälligt inte tillämpa vissa bestämmelser i lagen av den 8 december 2017 om Högsta domstolen avseende avdelningen för disciplinära mål och att inte hänskjuta de mål som är anhängiga vid den avdelningen till en sammansättning som inte uppfyller kraven på oavhängighet (beslut av den 8 april 2020, kommissionen/Polen (C-791/19 R, EU:C:2020:277)?

- 2) Ska unionsrätten – särskilt artikel 2 FEU och värdet av rättsstaten enligt den bestämmelsen, samt de krav på ett effektivt domstolsskydd som följer av artikel 19.1 andra stycket FEU – tolkas så, att "bestämmelserna om det disciplinära systemet och således reglerna om ... de personer som har i uppdrag att utöva rättskipning" även omfattar bestämmelser om straffansvar eller frihetsberövande (häktning) av en domare i nationell domstol, såsom artikel 181 i den Republiken Polens konstitution, jämförd med artiklarna 80 och 129 i lagen av den 27 juli 2001 om de allmänna domstolarnas organisation, då följande framgår av dessa bestämmelser:
- a) för straffrättsliga förfaranden mot eller frihetsberövande (häktning) av en domare vid nationell domstol, i regel på åklagarens begäran, krävs tillstånd från behörig disciplinär domstol,
 - b) en disciplinär domstol, som beviljat straffrättsliga förfaranden mot eller frihetsberövande (häktning) av en domare vid en nationell domstol, får (och är i vissa fall skyldig) att avstånga domaren från sin tjänst,
 - c) genom att avstånga en domare vid nationell domstol från sin tjänst är den disciplinära domstolen även skyldig att, inom de gränser som anges i dessa bestämmelser, sänka domarens lön under den tid som avstångningen varar?
- 3) Ska unionsrätten – särskilt de bestämmelser som nämns i den andra frågan – tolkas så, att den utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstat, såsom artikel 110.2a i lagen om de allmänna domstolarnas organisation och 27.1 punkt 1a i lagen av den 8 december 2017 om Högsta domstolen, enligt vilka mål som avser tillstånd att inleda straffrättsliga förfaranden mot eller besluta om frihetsberövande (häktning) av en domare vid nationell domstol, såväl i första som i andra instans, omfattas av den exklusiva behörigheten för avdelningen för disciplinära mål, med beaktande av bland annat följande omständigheter:
- a) inrättandet av avdelningen för disciplinära mål överensstämde i tiden med en ändring av reglerna för utnämning av ledamöter till det organ (Krajowa Rada Sądownictwa (KRS) (Nationella domstolsrådet), som deltar i utnämningsförfarandet för domare och på vars förslag samtliga ledamöter på avdelningen för disciplinära mål utnämndes;
 - b) den nationella lagstiftaren har uteslutit möjligheten att överföra domare vid den nationella domstolen i sista instans (Högsta domstolen) (inom vars struktur avdelningen för disciplinära mål inrättats) till avdelningen för disciplinära mål, vilket innebär att endast nya ledamöter som utsetts på förslag av Nationella domstolsrådet, i ny sammansättning, kan tjänstgöra på avdelningen för disciplinära mål;
 - c) avdelningen för disciplinära mål åtnjuter en särskilt hög grad av självständighet inom Högsta domstolen;
 - d) Högsta domstolen bekräftade i avgöranden som meddelats för att följa domen av den 19 november 2019, A.K. m.fl. (Oavhängigheten hos avdelningen för disciplinära mål vid Högsta domstolen) (C-585/18, C-624/18 och C-625/18, EU:C:2019:982) att Nationella domstolsrådet i sin nya sammansättning inte är ett organ som är oavhängigt i förhållande till den lagstiftande och verkställande makten och att avdelningen för disciplinära mål inte utgör en domstol i den mening som avses i artikel 47 i stadgan, artikel 6 i Europakonventionen och artikel 45.1 i Republiken Polens konstitution;
 - e) begäran om tillstånd att inleda straffrättsliga förfaranden mot eller att beslut om frihetsberövande (häktning) av en domare vid en nationell domstol som i regel framställs av en åklagare, vars överordnade är ett organ inom den verkställande makten (Minister Sprawiedliwości (justitieministern)), som kan ge åklagarna bindande instruktioner avseende innehållet i rättegångshandlingar, samtidigt som ledamöterna på avdelningen för disciplinära mål och Nationella domstolsrådet i dess nya sammansättning – vilket Högsta domstolen har konstaterat i de avgöranden som nämns ovan i punkt 2 d – har ett särskilt nära band till den lagstiftande makten, vilket innebär att avdelningen för disciplinära mål inte kan anses utgöra en tredje part i förhållande till dessa förfaranden;
 - f) Republiken Polen ålades att tillfälligt inte tillämpa vissa bestämmelser i lagen av den 8 december 2017 om Högsta domstolen avseende avdelningen för disciplinära mål och att inte hänskjuta mål som är anhängiga vid den avdelningen till en sammansättning som inte uppfyller kraven på oavhängighet (beslut av den 8 april 2020, kommissionen/Polen (C-791/19 R, EU:C:2020:277)?

- 4) För det fall tillstånd beviljas för att inleda straffrättsliga förfaranden mot eller besluta om frihetsberövande (häktning) av en domare vid en nationell domstol, vilket innebär att domaren avstängs från sin tjänst med nedsättning av lönen under den tid som avstängningen varar, ska unionsrätten – i synnerhet de bestämmelser som nämns i fråga 2 och principerna unionsrättens företrädare, lojalt samarbete enligt artikel 4.3 FEU och rättssäkerhet – tolkas så, att de utgör hinder för att ett sådant tillstånd, särskilt i fråga om domarens avstängning från sin tjänst, får bindande verkan om det beslutas av ett organ såsom avdelningen för disciplinära mål, vilket innebär
- a) att varje statlig myndighet (inbegripet den hänskjutande domstolen vars sammansättning inkluderar den domare som omfattas av tillståndet samt de organ som är behöriga att utse och ändra nationella domstolars sammansättning) är skyldig att inte beakta detta tillstånd och tillåta att den domare som omfattas av tillståndet deltar i den dömande sammansättningen i denna domstol;
- b) att den domstol vars sammansättning inkluderar den domare som omfattas av nämnda tillstånd är en domstol som har inrättats enligt lag eller en oavhängig och opartisk domstol, och kan således, i egenskap av "domstol", avgöra frågor om tillämpning eller tolkning av unionsrätten?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den
25 november 2020 – A mot Sosiaali- ja terveysturva- ja valvontavirasto**

(Mål C-634/20)

(2021/C 44/34)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen (Finland)

Parter i det nationella målet

Klagande: A

Deltagande i förfarandet: Sosiaali- ja terveysturva- ja valvontavirasto (Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården) (Valvira)

Tolkningsfråga

Ska artikel 45 eller 49 FEUF – med beaktande av proportionalitetsprincipen – tolkas så att de utgör ett hinder för den nationella myndigheten i den mottagande medlemsstaten att med stöd av nationell rätt bevilja en person rätt att utöva läkaryrket under en begränsad tid på tre år så, att personen i fråga får utöva läkaryrket endast under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person och så att personen ifråga under denna samma tid ska genomföra sin treåriga särskilda allmänläkarutbildning i Finland för att kunna beviljas rätt att självständigt utöva läkaryrket i den mottagande medlemsstaten, då man beaktar att:

- a) personen har genomfört en medicinsk grundexamen i ursprungsmedlemsstaten, men har inte i sin ansökan om erkännande av yrkeskvalifikationer i den mottagande staten kunnat uppvisa ett bevis över utförd yrkespraktik under ett års tid vilket i ursprungsmedlemsstaten är en förutsättning för yrkeskvalificering;
- b) personen i den mottagande medlemsstaten med tanke på artikel 55 a i yrkeskvalifikationsdirektivet⁽¹⁾ har erbjudits primärt, men vilket personen har avböjt, att i den mottagande medlemsstaten inom tre år genomföra en yrkespraktik enligt riktlinjerna i ursprungsmedlemsstaten och ansöka om erkännande för praktiken hos den nationella myndigheten i ursprungsmedlemsstaten för att därefter i den mottagande medlemsstaten kunna ansöka om rätt att utöva läkaryrket via det automatiska systemet för erkännande som avses i direktivet;

- c) syftet med den nationella regleringen i den mottagande medlemsstaten är att förbättra patientsäkerheten och kvaliteten på hälso- och sjukvårdstjänster genom att garantera att de yrkesutbildade personerna inom hälso- och sjukvården har sådan utbildning som yrkesutövningen förutsätter, annan tillräcklig yrkeskompetens och andra sådana färdigheter som yrkesutövningen förutsätter?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 2005, s. 22).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail de Liège (Belgien) den 26 november 2020 – VT mot Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

(Mål C-641/20)

(2021/C 44/35)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail de Liège

Parter i det nationella målet

Klagande: VT

Motpart: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 7 och 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (¹), jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att en person som berörs av en medlemsstats beslut om upphävande av hans eller hennes flyktingstatus enligt artikel 11 i direktiv 2011/95 (²) och sedan om upphävande av hans eller hennes uppehållstillstånd och om avlägsnande, ska bibehålla en interimistisk uppehållsrätt och sina sociala förmåner under domstolsprövningen av ett överklagande av beslutet om upphävande av uppehållstillståndet eller av beslutet om avlägsnande?

(¹) EUT L 348, 2008, s. 98.

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 1 december 2020 –
Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Landesamtsaufsicht mot TB**

(Mål C-646/20)

(2021/C 44/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Landesamtsaufsicht

Motpart: TB

Ytterligare deltagare i rättegången Standesamt Mitte von Berlin och RD

Tolkningsfrågor

För tolkningen av artiklarna 1.1 a, 2.4, 21.1 och 46 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ⁽¹⁾ ställs följande frågor

1. Utgör upplösning av äktenskap enligt artikel 12 i det italienska lagdekretet (decreto-legge) nr 132 av den 12 september 2014 (lagdekret nr 132/2014) ett avgörande rörande äktenskapsskillnad, i den mening som avses i Bryssel IIa-förordningen?
2. För det fall att fråga 1 besvaras nekande: Ska upplösning av äktenskap enligt artikel 12 i det italienska lagdekretet (decreto-legge) nr 132 av den 12 september 2014 (lagdekret nr 132/2014) hanteras i enlighet med Bryssel IIa-förordningens artikel 46 om officiella handlingar och överenskommelser?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 2003, s. 1).

Överklagande ingett den 5 oktober 2020 av Hermann Albers av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 4 december 2020 i mål T-597/18, Hermann Albers mot kommissionen

(Mål C-656/20 P)

(2021/C 44/37)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Hermann Albers eK (ombud: advokaten S. Roling)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Förbundsrepubliken Tyskland och Land Niedersachsen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

1. upphäva tribunalens dom av den 5 oktober 2020, Hermann Albers/kommissionen (T-597/18, EU:T:2020:467), vad avser punkterna 1 och 2 i domslutet, och
2. helt bifalla klagandens yrkanden i första instans, nämligen att ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 12 juli 2018, C(2018) 4385 final ⁽¹⁾, och att förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att tribunalen har missförstått betydelsen av artiklarna 107 FEUF och 108 FEUF i förhållande till 7a § i Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (lagen om lokaltrafik i delstaten Niedersachsen) (NNVG). Tvärtemot vad tribunalen kommit fram till utgör 7a § NNVG nämligen ett nytt stöd som måste anmälas.

Vad rör artikel 107 FEUF handlar det inte enbart om ett nationellt tillskott av ekonomiska medel, eftersom den ansvariga enheten i sin dubbla roll som ägare av offentliga transportföretag drar direkt fördel av att ha tilldelats medel och använder dessa selektivt genom direkt tilldelning till nackdel för den privata sektorn. Den ansvariga enheten kontrollerar således de offentliga transportföretagen på samma sätt som en "egen tjänstegren". Tilldelningen av medel till den ansvariga enheten ger en obrytbar fördel, eftersom användningen av medlen till kommunala företags ekonomiska aktiviteter vid denna tidpunkt ofta redan ligger fast. Detta snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Dessutom innebär omständigheten att 7 § NNVG liknar ett stöd, men även utan hänsyn till denna omständighet, ett åsidosättande av artikel 108.3 FEUF, eftersom Förbundsrepubliken Tyskland inte har anmält 7a § NNVG till Europeiska kommissionen.

(¹) Kommissionens beslut om att inte framställa invändningar angående en åtgärd som Land Niedersachsen beslutat om enligt 7a § Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (lag om lokaltrafik i delstaten Niedersachsen) (ärende SA. 46697 [2017/NN]) (EUT C 292, 2018, s. 1).

Talan väckt den 5 december 2020 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovakien

(Mål C-661/21)

(2021/C 44/38)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Hermes, R. Lindenthal)

Svarande: Republiken Slovakien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.3 och artikel 7 i rådets direktiv 92/43/EEG (¹) av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter genom att undanta skogsskötselprogram jämte ändringar därtill, spontan skogsavverkning och riskförebyggande åtgärder för skogar samt undanröjande av skadliga verkningar från naturkatastrofer från skyldigheten att, då dessa på ett betydande sätt kan påverka Natura 2000-områden, låta ombesörja att de blir föremål för en lämplig konsekvensbedömning avseende berörda områden, mot bakgrund av de bevarandemål som gäller för dessa områden;
- fastställa att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.2 och artikel 7 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter genom att inte vidta lämpliga åtgärder för att för att förebygga att livsmiljöerna för tjäder försämrats och för att motverka att denna fågelart utsätts för betydande störningar i de särskilda skyddsområden som utsetts för skydd av tjäder (OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Chočské vrchy SKCHVU050, OCHÚ Horná Orava SKCHVU008, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ Malá Fatra SKCHVU013, OCHÚ Poľana SKCHVU022, OCHÚ Slovenský Raj SKCHVU053, OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051 och OCHÚ Strážovské vrchy SKCHVU028);
- fastställa att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG (²) av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar genom att inte vidta de särskilda skyddsåtgärder som krävs med avseende på livsmiljöer för tjäder i OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ SKCHVU013 Malá Fatra och OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051, vilka områden utsetts för att skydda tjädern för att säkerställa fågelns överlevnad och fortplantning inom utbredningsområdet, och
- förplikta Republiken Slovakien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 6.3 i livsmiljödirektivet ska alla planer och projekt som inte direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av ett område men som enskilt eller i kombination med andra planer eller projekt kan påverka området på ett betydande sätt bedömas på lämpligt sätt med avseende på konsekvenserna för målsättningen vad gäller bevarandet av området. De behöriga myndigheterna får med ledning av slutsatserna från bedömningen av konsekvenserna för området godkänna planen eller projektet först efter att ha försäkrat sig om att det berörda området inte kommer att ta skada. I Republiken Slovakien säkerställer inte naturskyddslagen och skogslagen att skogsskötselprogram jämte ändringar därtill, spontan skogsavverkning och riskförebyggande åtgärder för skogar samt undanröjande av skadliga verkningar från naturkatastrofer blir föremål för skyldigheten att göra en konsekvensbedömning beträffande Natura 2000-projekt. Artikel 6.3 och artikel 7 i livsmiljödirektivet har inte införlivats på ett korrekt sätt per den dag då den i det motiverade yttrandet angivna fristen löpte ut, vilket än idag vållar problem.

Enligt artikel 6.2 i livsmiljödirektivet ska medlemsstaterna i de särskilda bevarandeområdena vidta lämpliga åtgärder för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitaterna för arterna samt störningar av de arter för vilka områdena har utsetts, om sådana störningar kan ha betydande konsekvenser för målen med detta direktiv. Enligt artikel 7 i livsmiljödirektivet ska denna bestämmelse tillämpas såväl på områden av gemenskapsbetydelse som på särskilda skyddsområden enligt fågeldirektivet. Slovakien har, enligt artikel 4.1 i fågeldirektivet, utsett tolv stycken särskilda skyddsområden för tjäder; dessa områden anges i bilaga I till fågeldirektivet. Slovakien har emellertid inte vidtagit lämpliga åtgärder för att förebygga att livsmiljöerna för tjäder försämras och för att motverka att denna fågelart utsätts för betydande störningar i de tolv särskilda skyddsområdena.

Republiken Slovakien var, enligt artikel 4.1 i fågeldirektivet, skyldig att beträffande de tolv särskilda skyddsområden som utsetts för skydd av tjäder vidta särskilda åtgärder, däribland att fastställa särskilda skyddsändamål. Republiken Slovakien har inte – vare sig då den i det motiverade yttrandet angivna fristen löpte ut, eller då talan väcktes – antagit några förvaltningsprogram för skyddade områden enligt naturskyddslagen för livsmiljöer för tjäder i sju särskilda skyddsområden.

(¹) EGT L 206, 1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114.

(²) EUT L 20, 2010, s. 7.

Överklagande ingett den 23 september 2020 av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 4 december 2020 i mål T-414/17, Hypo Vorarlberg Bank AG mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål C-663/20 P)

(2021/C 44/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) (ombud: H. Ehlers, P.A. Messina och J. Kerlin, i egenskap av ombud, samt H.-G. Kamann, F. Louis och P. Gey, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Hypo Vorarlberg Bank AG

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 23 september 2020, Hypo Vorarlberg Bank mot Gemensamma resolutionsnämnden (T-414/17, EU:T:2020:437),
- ogilla yrkandet om ogiltigförklaring, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 85.3 i tribunalens rättegångsregler, missuppfattning av bevisning och åsidosättande av SRB:s rätt till en rättvis rättegång.

SRB gör genom den första grunden gällande att tribunalen tolkade och tillämpade artikel 85.3 i sina rättegångsregler fel, när den konstaterade att SRB inte på ett korrekt sätt hade bestyrkt sitt beslut av den 11 april 2017 om beräkningen av 2017 års förhandsbidrag till Gemensamma resolutionsnämnden (SRB/ES/SRF/2017/05) (det omtvistade beslutet), eftersom den bevisning som SRB lade fram vid förhandlingen beträffande korrekt bestyrkande avvisades. SRB hävdar därvidlag för det första att det var motiverat att lägga fram bevisning vid förhandlingen för att visa att SRB:s beslut var korrekt bestyrkt, eftersom frågan om bristande bestyrkande inte tidigare hade behandlats i den skriftliga delen av förfarandet eller genom en processledande åtgärd eller ett beslut om bevisning från tribunalens sida. För det andra hävdar SRB att tribunalen missuppfattade den bevisning som lades fram, såtillvida att den inte tog hänsyn till den och förklarade att den, även om den hade kunnat beaktas i målet, inte räckte för att styrka påståendet. Vidare anför klaganden att tribunalen, genom att förklara att den bevisning som lades fram i alla händelser inte styrkte ett oupplösligt samband mellan den pappershandling som SRB:s ordförande undertecknade för hand och bilagan till det omtvistade beslutet, underlät att beakta referensnumret på pappershandlingen, genom vilket den handlingen är oupplösligt kopplad till den elektroniska filen, vilken innehåller det omtvistade beslutet jämte bilagan. För det tredje hävdar klaganden att tribunalen åsidosatte dess rätt till en rättvis rättegång, genom att inte ta upp frågan om bristande bestyrkande före förhandlingen, inte godta att SRB lade fram ytterligare bevisning och inte vid något tillfälle gav SRB någon indikation om att den ansåg bevisningen bristfällig.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 296 FEUF

Genom den andra grunden gör SRB gällande att tribunalen överdrev kraven i artikel 296 FEUF och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, då den förklarade att det omtvistade beslutet inte var tillräckligt motiverat, eftersom Hypo Vorarlberg Bank inte fullt ut kunde kontrollera om beräkningarna i beslutet var riktiga. Enligt klaganden lyckades inte tribunalen förlika de kraven med den tystnadsplikt som följer av artikel 339 FEUF – som tribunalen inte alls nämnde i den överklagade domen – och av andra unionsrättsliga principer. Förordning (EU) 2015/63, ⁽¹⁾ som beräkningen av bidragen är grundad på och vars giltighet Hypo Vorarlberg Bank inte har ifrågasatt, utgör en proportionerlig avvägning mellan principerna om öppenhet, skyldigheten av iaktta professionell tystnadsplikt och övriga målsättningar med den förordningen, särskilt att nå en viss nivå av bidrag till finansieringen av den gemensamma resolutionsfonden och få in bidra från alla de relevanta institutionerna på ett rättvist och proportionerligt sätt. SRB gör gällande att den följde det regelverket i skälen till det omtvistade beslutet och därmed uppfyllde sin motiveringsskyldighet i beslutet.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Överklagande ingett den 23 september 2020 av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 4 december 2020 i mål T-420/17, Portigon AG mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål C-664/20 P)

(2021/C 44/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) (ombud: H. Ehlers, P.A. Messina och J. Kerlin, i egenskap av ombud, samt H.-G. Kamann, F. Louis och P. Gey, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Portigon AG, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 23 september 2020, Portigon mot Gemensamma resolutionsnämnden (T-420/17, EU:T:2020:438),
- ogilla yrkandet om ogiltigförklaring, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 85.3 i tribunalens rättegångsregler, missuppfattning av bevisning och åsidosättande av SRB:s rätt till en rättvis rättegång.

SRB gör genom den första grunden gällande att tribunalen tolkade och tillämpade artikel 85.3 i sina rättegångsregler fel, när den konstaterade att SRB inte på ett korrekt sätt hade bestyrkt sitt beslut av den 11 april 2017 om beräkningen av 2017 års förhandsbidrag till Gemensamma resolutionsnämnden (SRB/ES/SRF/2017/05) (det omtvistade beslutet), eftersom den bevisning som SRB lade fram vid förhandlingen beträffande korrekt bestyrkande avvisades. SRB hävdar därvidlag för det första att det var motiverat att lägga fram bevisning vid förhandlingen för att visa att SRB:s beslut var korrekt bestyrkt, eftersom frågan om bristande bestyrkande inte tidigare hade behandlats i den skriftliga delen av förfarandet eller genom en processledande åtgärd eller ett beslut om bevisning från tribunalens sida. För det andra hävdar SRB att tribunalen missuppfattade den bevisning som lades fram, så tillvida att den inte tog hänsyn till den och förklarade att den, även om den hade kunnat beaktas i målet, inte räckte för att styrka påståendet. Vidare anför klaganden att tribunalen, genom att förklara att den bevisning som lades fram i alla händelser inte styrkte ett oupplösligt samband mellan den pappershandling som SRB:s ordförande undertecknade för hand och bilagan till det omtvistade beslutet, underlät att beakta referensnumret på pappershandlingen, genom vilket den handlingen är oupplösligt kopplad till den elektroniska filen, vilken innehåller det omtvistade beslutet jämte bilagan. För det tredje hävdar klaganden att tribunalen åsidosatte dess rätt till en rättvis rättegång, genom att inte ta upp frågan om bristande bestyrkande före förhandlingen, inte ge SRB tillfälle att skriftligen bemöta Portigons ogrundade påståenden före förhandlingen, inte godta att SRB lade fram ytterligare bevisning och inte vid något tillfälle gav SRB någon indikation om att den ansåg bevisningen bristfällig.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 296 FEUF

Genom den andra grunden gör SRB gällande att tribunalen överdrev kraven i artikel 296 FEUF och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, då den förklarade att det omtvistade beslutet inte var tillräckligt motiverat, eftersom Portigon inte fullt ut kunde kontrollera om beräkningarna i beslutet var riktiga. Enligt klaganden lyckades inte tribunalen förlika de kraven med den tystnadsplikt som följer av artikel 339 FEUF – som tribunalen inte alls nämnde i den överklagade domen – och av andra unionsrättsliga principer. Förordning (EU) 2015/63, ⁽¹⁾ som beräkningen av bidragen är grundad på och vars giltighet Portigon inte har ifrågasatt, utgör en proportionerlig avvägning mellan principerna om öppenhet, skyldigheten av iaktta professionell tystnadsplikt och övriga målsättningar med den förordningen, särskilt att nå en viss nivå av bidrag till finansieringen av den gemensamma resolutionsfonden och få in bidra från alla de relevanta institutionerna på ett rättvist och proportionerligt sätt. SRB gör gällande att den följde det regelverket i skälen till det omtvistade beslutet och därmed uppfyllde sin motiveringsskyldighet i beslutet.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Överklagande ingett den 7 december 2020 av Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 5 oktober 2020 i mål T-583/18, GVN mot kommissionen

(Mål C-666/20 P)

(2021/C 44/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) (Ombud: C. Antweiler, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Förbundsrepubliken Tyskland, Land Niedersachsen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska,

1. upphäva tribunalens dom av den 5 oktober 2020, GVN/kommissionen (T-583/18, EU:T:2020:466), vad avser punkterna 1 och 2 i domslutet
2. och, för det fall att överklagandet bedöms vara grundat, helt bifalla klagandens yrkanden i första instans, bifalla yrkandet i förstainstans, nämligen att ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 12 juli 2018, C(2018) 4385 final (¹), och att förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena har som första grund gjort gällande att tribunalen åsidosatt artikel 47.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och gjort sig skyldig till ett förfarandefel genom att helt ignorera klagandenas anföranden, vilka är relevanta för utgången i målet, avseende förutsättningarna för de tyska delstaterna, enligt 64a § i den tyska Personenbeförderungsgesetz (lagen om persontransport) (PBefG), att ersätta 45a § i nämnda lag med delstatlig lag.

Som andra grund har klagandena gjort gällande flera åsidosättanden av unionsrätten.

Unionsrätten har åsidosatts, eftersom tribunalen i punkt 36 i den överklagade domen konstaterat att det mellan parterna är ostridigt att den tyska lagstiftaren, genom 45a § och 8 § stycke 4 PBefG, utelämnat kompensation för offentlig transport av personer med abonnemang utställda för resor till och från utbildningsorten, från tillämpningsområdet för förordning nr 1370/2007 (²). Således har tribunalen inte beaktat att Förbundsrepubliken Tyskland inte har underrättat Europeiska kommissionen om vare sig 45a § eller 8 § stycke 4 PBefG, i enlighet med artikel 3.3 andra meningen i förordning nr 1370/2007.

Ett åsidosättande av unionsrätten föreligger dessutom genom att tribunalen, i punkterna 40 och 41 i den överklagade domen rättsstridigt medgett att en lagstiftare enligt artikel 3.3 i förordning nr 1370/2007 kan undanta allmänna bestämmelser om ekonomisk ersättning för allmän trafikplikt för elever, studenter och praktikanter från dess tillämpningsområde, men också begränsa tillämpningsområdet för detta undantag genom att ändra i ett sådant beslut och återinföra sådan kompensation i tillämpningsområdet för förordning nr 1370/2007. Denna enligt tribunalen tillåtna ändring är nämligen *actus contrarius* i förhållande till beslutet enligt artikel 3.3 andra stycket i förordning nr 1370/2007 och underkastas därför samma formella giltighetsvillkor som i detta fall inte är uppfyllda på grund av den uteblivna underrättelsen till kommissionen.

Slutligen föreligger ett åsidosättande av unionsrätten – närmare bestämt artiklarna 107 FEUF och 108.3 FEUF – att tribunalen slog fast, avseende den andra grunden för talan, att Land Niedersachsen på grundval av 7a § i Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (lag om lokaltrafik i delstaten Niedersachsen (NNVG)) inte beviljade statligt stöd åt företagen trots att alla kommunala företag beviljats samtliga finansiella resurser av de kommunala ansvariga enheterna, som Land Niedersachsen ställt till dessas förfogande. I motsats till vad tribunalen har gjort gällande är det inte möjligt att göra någon åtskillnad mellan de kommunala enheternas myndighetsutövning å ena sidan, och deras ekonomiska verksamhet i egenskap av delägarskap i de transportbolag som de kontrollerar, å andra sidan.

- (¹) Kommissionens beslut om att inte framställa invändningar angående en åtgärd som Land Niedersachsen beslutat om enligt 7a § Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (lag om lokaltrafik i delstaten Niedersachsen) (ärende SA. 46697 [2017/NN]) (EUT C 292, 2018, s. 1).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 2007, s. 1).

Överklagande ingett den 15 december 2020 av Les Mousquetaires och ITM Entreprises SAS av den dom som tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 5 oktober 2020 i mål T-255/17, Les Mousquetaires och ITM Entreprises mot kommissionen

(Mål C-682/20 P)

(2021/C 44/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Les Mousquetaires S.A.S., ITM Entreprises S.A.S (ombud: N. Jalabert-Doury och K. Mebarek, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva punkt 2 i den dom som tribunalen meddelade i mål T-255/17;
- bifalla klagandenas yrkanden i första instans och ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2017) 1057 av den 9 februari 2017 och beslut C(2017) 1361 av den 21 februari 2017, vari förordnas att Intermarché och Les Mousquetaires, jämte alla av dessa båda bolag direkt eller indirekt kontrollerade bolag, ska bli föremål för granskning enligt artikel 20.1 och 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1/2003, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, såväl vid tribunalen som vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Som första grund gör klagandena gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och underlät att motivera den överklagade domen såvitt gäller bedömningen av huruvida rättsmedlen i fråga om granskningsförfarandet är effektiva.

Som andra grund gör klagandena gällande att tribunalen åsidosatte artiklarna 6 och 8 i Europakonventionen, artikel 296 i fördraget och artikel 20.4 i förordning nr 1/2003, i det att tribunalen åsidosatte sin motiveringsskyldighet och skyldigheten att avgränsa granskningsbesluten.

Som tredje grund gör klagandena gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och åsidosatte förordning nr 1/2003 i det att tribunalen fann att den del av förfarandet ”som ägde rum innan åtgärder vidtogs som innebar ett påstående om överträdelse” inte omfattades av förordningen.

Som fjärde grund gör klagandena gällande att tribunalen åsidosatte artiklarna 6 och 8 i Europakonventionen och artikel 19 i förordning nr 1/2003, i det att tribunalen kvalificerade omständigheter som påverkats av formella och väsentliga oegentligheter såsom tillräckligt allvarliga indicier.

Som femte grund gör klagandena gällande att tribunalen åsidosatte motiveringsskyldigheten genom att inte pröva bevisvärdet hos dessa indicier samt genom att göra en felaktig kvalificering av indicier.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia n° 3 de Reus – Spanien) – Jaime Cardus Suarez mot Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc S.A.)

(Mål C-352/18) ⁽¹⁾

(2021/C 44/43)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 285, 13.08.2018.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 14 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Förenade kungariket) – Healthspan Limited mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.

(Mål C-703/18) ⁽¹⁾

(2021/C 44/44)

Rättegångsspråk: engelska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 25, 21.01.2019.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens nionde avdelning den 13 november 2020 – Wallapop, SL mot Office de l'Union européenne pour la propriété intellectuelle, Unipreus, SL

(Mål C-763/18) ⁽¹⁾

(2021/C 44/45)

Rättegångsspråk: spanska

Ordföranden på nionde avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 131, 8.04.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 14 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Belgien) – B. O. L. mot État belge

(Mål C-250/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/46)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 182, 27.05.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois – Frankrike) – JE, KF mot XL Airways SA

(Mål C-286/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/47)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 206, 17.06.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia nº 6 de Ceuta – Spanien) – YV mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.

(Mål C-452/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/48)

Rättegångsspråk: spanien

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 328, 30.09.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spanien) – BX mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Mål C-455/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/49)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 328, 30.09.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spanien) – JF, KG mot Bankia SA

(Mål C-482/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/50)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 328, 30.09.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spanien) – ED mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Mål C-523/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/51)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 413, 9.12.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spanien) – HG, IH mot Bankia SA

(Mål C-527/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/52)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 413, 9.12.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 30 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spanien) – KM mot Subdelegación del Gobierno en Albacete

(Mål C-731/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/53)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 432, 23.12.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spanien) – LL, MK / Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Mål C-732/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/54)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 10, 13.01.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski rayonen sad – Bulgarien) – PH, OI mot "EUROBANK BULGARIA" AD

(Mål C-745/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/55)

Rättegångsspråk: bulgariska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 413, 9.12.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 6 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (Queen's Bench Division) – Förenade kungariket) – Daimler AG/ Walleniusrederierna Aktiebolag, Wallenius Wilhelmsen ASA, Wallenius Logistics AB, Wilhelmsen Ships Holding Malta Limited, Wallenius Wilhelmsen Ocean AS, "K" Line Holding (Europa) Limited, "K" Line Europe Limited, Compañía Sudamericana de Vapores SA

(Mål C-2/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/56)

Rättegångsspråk: engelska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 68, 2.03.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 9 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil de Badajoz – Spanien) – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables) mot Caja Almodredalejo Sociedad Cooperativa de Credito

(Mål C-15/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/57)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 137, 27.4.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 9 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil de Badajoz – Spanien) – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables) mot Liberbank SA

(Mål C-16/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/58)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 137, 27.4.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 16 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Belgien) – E. M. T. mot Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Mål C-20/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/59)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 95, 23.03.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 19 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Laudamotion GmbH mot Verein für Konsumenteninformation

(Mål C-189/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/60)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 279, 24.08.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 12 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spanien) – XV mot Cajamar Caja Rural S.C.C.

(Mål C-268/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/61)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 320, 28.09.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 14 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Düsseldorf – Tyskland) – Eurowings GmbH mot GDVI Verbraucherhilfe GmbH

(Mål C-365/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/62)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 390, 16.11.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 27 oktober 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Frankfurt am Main – Tyskland) – flightright GmbH mot SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.

(Mål C-434/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/63)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 433, 14.12.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 9 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Düsseldorf – Tyskland) – BT / Eurowings GmbH

(Mål C-438/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/64)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 433, 14.12.2020.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 16 december 2020 – Industrial Química del Nalón mot kommissionen

(Mål T-635/18) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Miljö – Klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar – Klassificering av högttemperatursbeck som farligt för vattenmiljön i kategorierna Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge rättigheter åt enskilda)

(2021/C 44/65)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Spanien) (ombud: advokaterna K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno och P. Sellar)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Wilderspin, R. Lindenthal och K. Talabér-Ritz)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien (ombud: L. Aguilera Ruiz), Europeiska kemikaliemyndigheten (ombud: M. Heikkilä och W. Broere)

Saken

Talan enligt artikel 268 TFUE med yrkande om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit genom antagandet av kommissionens förordning (EU) nr 944/2013 av den 2 oktober 2013 om ändring, för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar (EUT L 261, 2013, s. 5), genom vilken högttemperatursbeck klassificerades som farligt för vattenmiljön i kategorierna Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Industrial Química del Nalón, SA, ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Konungariket Spanien och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 16, 14.1.2019.

Tribunalens dom av den 16 december 2020 – Tokai erftcarbon mot kommissionen(Mål T-636/18) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Miljö – Klassificering, märkning och förpackning ämnen och blandningar – Klassificering av högttemperatursbeck som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) – Tillräckligt klart åsidosättande av en regel som ger rättigheter till enskilda)

(2021/C 44/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Tokai erftcarbon (Grevenbroich, Tyskland) (ombud: advokaterna K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno och P. Sellar)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Wilderspin, R. Lindenthal och K. Talabér-Ritz)

Parter som intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien (ombud: L. Aguilera Ruiz), Europeiska kemikaliemyndigheten (ombud: M. Heikkilä och W. Broere)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 268 FEUF med yrkande om skadestånd för den skada som sökanden påstår sig ha åsamkats genom antagandet av kommissionens förordning (EU) nr 944/2013 av den 2 oktober 2013 om ändring, för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar (EUT L 261, 2013, s. 5), i vilken kommissionen klassificerade högttemperatursbeck som Aquatic Acute 1 (H400) och som Aquatic Chronic 1 (H410).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Tokai erftcarbon GmbH ska, förutom sina egna rättegångskostnader, ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Konungariket Spanien och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) ska bära sina respektive rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 16, 14.1.2019

Tribunalens dom av den 16 december 2020 – Bawtry Carbon International mot kommissionen(Mål T-637/18) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Miljö – Klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar – Klassificering av högttemperatursbeck som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) – Tillräckligt klart åsidosättande av en regel som ger rättigheter till enskilda)

(2021/C 44/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Bawtry Carbon International (Doncaster, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno et P. Sellar)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Wilderspin, R. Lindenthal et K. Talabér-Ritz)

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien (ombud: L. Aguilera Ruiz), Europeiska kemikaliemyndigheten (ombud: M. Heikkilä, W. Broere och T. Zbihlej)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 268 FEUF med yrkande om skadestånd för den skada sökanden påstår sig ha åsamkats genom antagandet av kommissionens förordning (EU) nr 944/2013 av den 2 oktober 2013 om ändring, för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar (EUT L 261, 2013, s. 5), i vilken högttemperatursbeck klassificerades som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Bawtry Carbon International Ltd ska, förutom sina egna rättegångskostnader, ersätta de rättegångskostnader som åsamkat Europeiska kommissionen.
- 3) Konungariket Spanien och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) ska bära sina respektive rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 16, 14.01.2019.

Tribunalens dom av den 16 december 2020 – Deza mot kommissionen

(Mål T-638/18) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Miljö – Klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar – Klassificering av högttemperatursbeck som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) – Tillräckligt klart åsidosättande av en rättsregel som er rättigheter till enskilda)

(2021/C 44/68)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaterna K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno och P. Sellar)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Wilderspin, R. Lindenthal och K. Talabér-Ritz)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien (ombud: L. Aguilera Ruiz), Europeiska kemikaliemyndigheten (ombud: M. Heikkilä och W. Broere)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 268 FEUF med yrkande om skadestånd för den skada som sökanden påstår sig ha åsamkats genom antagandet av kommissionens förordning (EG) nr 944/2013 av den 2 oktober 2013 om ändring, för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar (EUT L 261, 2013, s. 5), i vilken högttemperatursbeck klassificerades som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Deza, a.s. ska, förutom sina egna rättegångskostnader, ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Europeiska kommissionen.
- 3) Konungariket Spanien och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) ska bära sina respektive rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 16, 14.1.2019.

Tribunalens dom av den 16 december 2020 – SGL Carbon mot kommissionen

(Mål T-639/18) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Miljö – Klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar – Klassificering av högttemperatursbeck som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) – Tillräckligt klart åsidosättande av en regel som ger rättigheter till enskilda)

(2021/C 44/69)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: SGL Carbon SE (Wiesbaden, Tyskland) (ombud: advokaterna K. Van Maldegem, M. Grunhard, S. Saez Moreno och P. Sellar)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Wilderspin, R. Lindenthal och K. Talabér-Ritz)

Parter som har intervenerat till stöd för svarande: Konungariket Spanien (ombud: L. Aguilera Ruiz), Europeiska kemikaliemyndigheten (ombud: M. Heikkilä, W. Broere och T. Zbihlej)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 268 FEUF med yrkande om skadestånd för den skada som sökanden påstår sig ha åsamkats genom antagandet av kommissionens förordning (EU) nr 944/2013 av den 2 oktober 2013 om ändring, för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar (EUT L 261, 2013, s. 5), i vilken högttemperatursbeck klassificerades som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410).

Domslut

- 1) Talan ogillast.
- 2) SGL Carbon SE ska, förutom sina egna rättegångskostnader, ersätta de rättegångskostnader som har åsamkats Europeiska kommissionen.
- 3) Konungariket Spanien och Europeiska kemikaliemyndigheten ska bära sina respektive rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 16, 14.01.2019.

Tribunalens dom av den 16 december 2020 – Bilbaína de Alquitranes mot kommissionen**(Mål T-645/18) ⁽¹⁾*****(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Miljö – Klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar – Klassificering av högttemperatursbeck som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410) – Tillräckligt klart åsidosättande av en rättstegel som ger rättigheter till enskilda)*****(2021/C 44/70)****Rättegångsspråk: engelska****Parter**

Sökande: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Spanien) (ombud: advokaterna K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno och P. Sellar)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Wilderspin, R. Lindenthal och K. Talabér-Ritz)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien (ombud: L. Aguilera Ruiz), Europeiska kemikaliemyndigheten (ombud: M. Heikkilä, W. Broere och T. Zbihlej)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 268 FEUF med yrkande om skadestånd för den skada som sökanden påstår sig ha åsamkats genom antagandet av kommissionens förordning (EU) nr 944/2013 av den 2 oktober 2013 om ändring, för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar (EUT L 261, 2013, s. 5), i vilken högttemperatursbeck klassificerades som Aquatic Acute 1 (H400) och Aquatic Chronic 1 (H410).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Bilbaína de Alquitranes, SA ska, förutom sina egna rättegångskostnader, ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Europeiska kommissionen.
- 3) Konungariket Spanien och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) ska bära sina respektive rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 16, 14.1.2019

Överklagande ingett den 11 september 2020 – Luna Italia mot EUIPO – Luna (LUNA SPLENDIDA)**(Mål T-571/20)****(2021/C 44/71)****Överklagandet är avfattat på engelska****Parter**

Klagande: Luna Italia (Cantu, Italien) (ombud: advokaten Papakostas)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Luna AE (Agios Stefanos, Grekland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "LUNA SPLENDIDA" i guldfärg – EU-varumärke nr 16 308 108

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 26 juni 2020 i ärende R 1895/2019-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ta upp överklagandet till prövning, och
- ogiltigförklara det överklagade beslutet.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/1001.

Talan väckt den 12 november 2020 – Solar Electric m.fl. mot kommissionen

(Mål T-678/20)

(2021/C 44/72)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Solar Electric Holding (Le Lamentin, Frankrike), Solar Electric Guyane (Le Lamentin), Solar Electric Martinique (Le Lamentin), Société de production d'énergies renouvelables (Le Lamentin) (ombud: advokaten S. Manna)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut SA.40349 (2020/MI3) B2/AD/MKL/D*2020/101866 av den 3 september 2020 om avslag på deras klagomål av den 20 juni 2020 angående det statliga stöd som franska staten erlagt till solpanelstillverkare enligt taxebeslut av den 10 juli 2006, den 12 januari 2010 och den 31 augusti 2010, i det att:
 - sökandena har, enligt artikel 24.2 i förordning EU 2015/1589, rätt att till kommissionen ge in klagomål avseende olagligt stöd;
 - kommissionen är, enligt artikel 12.1 i förordning EU 2015/1589, skyldig att utan dröjsmål inleda en preliminär granskning av varje klagomål som ges in avseende olagligt stöd;
 - kommissionen är skyldig att tillämpa bestämmelserna i EUF-fördraget angående statligt stöd och får i detta avseende inte underlåta att vidta åtgärder.

Grunder och huvudargument

Sökandena åberopar tre grunder till stöd för sin talan.

1. Den första grunden: Kommissionen gjorde fel då den i det angripna beslutet fann att sökandenas klagomål inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 24.2 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9). Sökandena gör motsatt bedömning.
2. Den andra grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning i samband med att den tolkade tillämpningsområdet för artikel 12.1 i förordning 2015/1589. Sökandena anser att deras ställning som sakägare räcker för att kommissionen ska anses skyldig att utan dröjsmål inleda en preliminär granskning av varje klagomål som ges in i fråga om olagligt stöd enligt denna bestämmelse.
3. Den tredje grunden: Kommissionen har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artiklarna 107, 108 och 109 FEUF samt enligt ovannämnda förordning 2015/1589. Sökandena anser att kommissionen är skyldig att tillämpa bestämmelserna i EUF-fördraget om statligt stöd och kommissionen får inte underlåta att pröva ett klagomål avseende olagligt stöd.

Talan väckt den 3 december 2020 – OL mot rådet**(Mål T-714/20)**

(2021/C 44/73)

*Rättegångsspråk: spanska***Parter**

Sökande: OL (ombud: advokaterna J. Viñals Camallonga, J. Iriarte Ángel och E. Delage González)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut 2014/145/Gusp av den 17 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, i dess nuvarande lydelse, i den mån det avser eller kan påverka sökanden, och
- ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 269/2014 av den 17 mars 2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, i dess nuvarande lydelse, i den mån den avser eller kan påverka sökanden,

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheter som de angripna restriktiva åtgärderna grundar sig på och som förelåg vid tidpunkten för förlängningen av dessa åtgärder, då de vad sökanden beträffar förlängdes trots att de saknar verklig faktisk och bevismässig grund.
2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, då de angripna bestämmelserna saknar korrekt motivering vad gäller sökanden, vilket hindrar denne från att försvara sig.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av den mänskliga rättigheten yttrandefrihet, då de påstådda förklaringar, uppmaningarna och yttranden som tillskrivs sökanden skyddas av den mänskliga rättigheten.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd vad gäller motiveringen av rättsakterna, brist på verkligt stöd på de av rådet angivna skälen i de faktiska omständigheterna och åsidosättande av yttrandefriheten, rätten till försvar och rätten till egendom, eftersom kravet på att lägga fram verkliga bevis liksom kravet på att motivera förlängningen av åtgärderna vid den tidpunkt detta sker inte har iakttagits, något som inverkar på övriga rättigheter.
5. Femte grunden: Åsidosättande av rätten till egendom jämte proportionalitetsprincipen, då denna rättighet begränsats och det dessutom i oproportionerlig utsträckning.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen, då sökanden utan skäl har behandlats jämförelsevis sämre än andra.
7. Sjunde grunden: Maktmissbruk, då det finns objektiva, exakta och samstämmiga bevis för att beslutet att ålägga och förlänga de restriktiva åtgärderna hade andra syften än vad rådet har påstått.

Överklagande ingett den 9 december 2020 – Perry Street Software mot EUIPO – Toolstream (SCRUFFS)

(Mål T-720/20)

(2021/C 44/74)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Perry Street Software, Inc. (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: advokaterna M. Hawkins och T. Dolde)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Toolstream Ltd (Yeovil, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket SCRUFFS – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 171 590

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 29 september 2020 i ärende R 550/2020-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden (förutsatt att denne intervenerar i förfarandet) att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Bristfällig prövning och missuppfattning av faktiska omständigheter och bevisning, enligt artikel 72.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

- Åsidosättande av artikel 59.1 a jämförd med artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 59.1 a jämförd med artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 11 december 2020 – Prigozjin mot rådet

(Mål T-723/20)

(2021/C 44/75)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Jevgenij Viktorovitj Prigozjin (Sankt Petersburg, Ryssland) (ombud: advokaten M. Lewis)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2020/1481 av den 14 oktober 2020 om genomförande av artikel 21.2 i förordning (EU) 2016/44 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen⁽¹⁾ och rådets genomförandebeslut (Gusp) 2020/1483 av den 14 oktober 2020 om genomförande av beslut (Gusp) 2015/1333 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Libyen⁽²⁾, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Rådet gjorde uppenbart fel när det slog fast att kriterierna för att ta upp sökanden i förteckningen över personer, enheter och organ som är föremål för restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen var uppfyllda i sökandens fall. Sökanden gör gällande att rådet inte har identifierat den enhet som beskrivs som Wagner Group, bestrider att han har någon kunskap om en enhet som kallas Wagner Group, att han inte har haft några förbindelser med någon sådan enhet och inte har varit engagerad i eller stött någon sådan enhet.
2. Andra grunden: Rådet har åsidosatt sin skyldighet att motivera sitt beslut. Sökanden anser att motiveringen inte är lämplig för restriktiva åtgärder, inte anger faktiska och rättsliga omständigheter och inte hänvisar faktiskt och specifikt till den exakta information som återfinns i den relevanta handling som visar att ett beslut har fattats avseende sökanden.
3. Tredje grunden: Rådet underlät att ange adekvata och underbyggda skäl och gjorde uppenbara bedömningsfel i samband med beslutet.
4. Den fjärde grunden: Rådet har missbrukat sina befogenheter till följd av uppenbara bedömningsfel i samband med beslutet. Sökanden anser att beslutet att införa de restriktiva åtgärderna avseende sökanden fattades med det enda eller huvudsakliga syftet att uppnå politiska mål och inte av de angivna skälen.

5. Femte grunden: Rådet har åsidosatt sökandens rätt till försvar och rätten till effektivt rättsligt skydd. Med tanke på att sökanden hävdar att syftet med beslutet var att uppnå politiska mål i strid med de angivna skälen, gör sökanden gällande att han har rätt till, men inte har fått, tillgång till alla handlingar som rör beslutet.
6. Sjätte grunden: Rådet har, utan skäl och oproportionerligt, åsidosatt sökandens grundläggande mänskliga rättigheter, inklusive rätten till skydd av egendom, näringsverksamhet och rörelsefrihet.
7. Sjunde grunden: Rådet har åsidosatt principen om förutsebarhet för unionens handlingar. Sökanden anser att oklarheten vad gäller sökandens påstådda beteende i motiveringen i beslutet gör det omöjligt för en person att veta vilka handlingar han eller hon bör avstå från för att undvika påförandet av restriktiva åtgärder.

⁽¹⁾ EUT L 341, 2020, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 341, 2020, s. 16.

Överklagande ingett den 14 december 2020 – Senseon Tech mot EUIPO – Accuride International (SENSEON)

(Mål T-724/20)

(2021/C 44/76)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Senseon Tech Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: P. Andreottola och M. Li Trenta, advokater)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Accuride International Inc. (Santa Fe Springs, California, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket SENSEON – Registreringsansökan 17 758 831

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 30 september 2020 i ärende R 2736/2019-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska:

- ogiltigförklara det överklagade beslutet.
- bifalla klagandens överklagande av det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Oriktig bedömning vid fastställandet av omsättningskretsen.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 vid fastställandet av varu- och tjänsteslagslikheten,
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 vid den samlade bedömningen.

Talan väckt den 14 december 2020 – Guangdong Haomei New Materials och Guangdong King Metal Light Alloy Technology mot kommissionen

(Mål T-725/20)

(2021/C 44/77)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd (Qingyuan, Kina), Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd (Yuan Tan Town, Kina) (ombud: advokaterna M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico och G. La Malfa Ribolla)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att domstolen ska ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1428 av den 12 oktober 2020 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av stänger, profiler och rör av aluminium med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 336, 2020, s. 8), alternativt ogiltigförklara grundförordningen [(förordning (EU) 2016/1036], och förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av FEU-fördraget och av bestämmelser om tillämpningen av det fördraget, åsidosättande av artiklarna i grundförordningen om skyldigheten att särskilt fastställa villkoren på de aktuella marknaderna (dumpningsvillkoren), åsidosättande av principerna om ett rättvist och kontradiktoriskt administrativt förfarande och god förvaltning i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt principen om användning av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, maktmissbruk på grund av att de anförda anmärkningarna är vaga och att de upplysningar som lämnats av sökandena inte har kontrollerats i en anda av samarbete.
 - Sökandena gör i det avseendet gällande att den angripna förordningen är rättsstridig, eftersom att kommissionen har underlåtit att konkret fastställa villkoren för de aktuella marknaderna och att sökandena inte har kunnat utöva sin rätt till försvar i praktiken. I korthet ansågs företagen Haomei och King Metal vara ansvariga för dumpning och deras produkter belades därför med antidumpningstullar och utjämningstullar, inte på grund av företagets eget beteende i samband med export från Kina, utan på grund av en gynnsam helhetsbedömning av den kinesiska ekonomin och därmed på ett fullständigt vagt sätt. Kommissionen fann denna bedömning vara övertygande och underlät därför att göra en konkret undersökning av de handlingar som sökandena gett in.

2. Andra grunden: Åsidosättande av FEU-fördraget och av bestämmelser om tillämpningen av det fördraget, avsaknad av dumpning mot bakgrund av kriterierna i grundförordningen, åsidosättande av artiklarna i grundförordningen om fastställande av dumpningsmarginalen (artikel 2, särskilt artikel 2.6a e), felaktigt fastställande av det "normala" priset för den undersökta produkten, tillämpning av provisoriska tullar, inte på grund av exportörernas personliga ansvar (som inte ens har fastställts), utan på grund av en stark motvilja mot den kinesiska ekonomins övergripande struktur samt maktmissbruk och brister i undersökningen och vad gäller motiveringen.
- Sökandena gör i det avseendet gällande att den angripna förordningen är rättsstridig på grund av att kommissionen inte har gjort fullständig undersökning och att undersökningens resultat i alla händelser är oklart, vilket innebär att undersökningen är behäftad med samma rättsstridighet som följer av förordningen om registrering [(genomförandeförordning (EU) 2018/163)], som redan är föremål för en talan om ogiltigförklaring vid tribunalen. Kommissionen har nämligen i sin undersökning inkluderat varukoder (7610 90 90) som inte – vilket kommissionen själv medgett – borde omfattats av undersökningen, eftersom det rör sig om andra slags produkter än de undersökta. Denna oriktiga bedömning (som gjorde det möjligt att inkludera andra produkter) innebär att både dumpningsvillkoren eftersom detta mycket låga pris oundvikligen och på ett konstgjort sätt sänker genomsnittspriset) och skadan för unionsindustrin bortfaller, eftersom det rör sig om betydande kvantiteter i förhållande till den totala volymen av den berörda produkten, vilket gör att inverkan av den återstående delen av den produkt som importeras till Europeiska unionen blir obetydlig.
 - För det andra anser sökandena att det förhållandet att det inte gjorts någon särskild bedömning av deras situation strider mot fördraget (och de citerade bestämmelserna), eftersom detta innebär att det införs ett system med strikt ansvar eller ansvar för andras handlingar, vilket strider mot de grundläggande principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar (dom av den 3 december 1998, Belgocodex, C-381/97, EU: C:1998:589 och dom av den 26 april 2005, "Goed Wonen", C-376/02, EU:C:2005:251) på grund av marknadspriset och kostnadsstrukturen – uppenbarligen marknadskostnader – som sökandena vid ett flertal tillfällen har gett in uppgifter om till kommissionen och som kommissionen helt har ignorerat (precis som den har ignorerat den kinesiska regeringens ståndpunkter i frågan om marknadsekonomin). Detta har medfört uppenbara rättsstridigheter, både i sak (beträffande begreppen normalvärde, betydande snedvridningar, kredittillgång, skatteordning, konkursordning, representativt land och val därav) och vad gäller formkrav, som i stor utsträckning utvecklats inom ramen för denna grund, och som gett upphov till en uppenbar och skadlig diskriminerande verkan.
3. Tredje grunden: Avsaknad av skada för unionsindustrin, åsidosättande av grundförordningen (artiklarna 1, 2 och 7.1 c), brister i undersökningen, uppenbart oriktig bedömning och missuppfattning av de faktiska omständigheterna vid jämförelsen av marknadsandelar, avsaknad av orsakssamband och underlåtenhet att ta hänsyn till avsaknaden av variation i det totala importflödet.
- Sökandena gör i det avseendet gällande att den angripna förordningen är rättsstridig, eftersom den, med avvikelse från antidumpningsändamålet, betraktar den kinesiska konkurrensen från Haomei och King Metal som en skada för unionsindustrin, i ett sammanhang av betydande konsumtionstillväxt och lönsamhet i aluminiumindustrin. Tvärtom innehåller förordningen inget konstaterande av prisunderskridande eller vägledande prisunderskridande, vilket krävs enligt rättspraxis för att sådan skada ska anses ha uppkommit. Vad beträffar sökandena är det genom Haomeis och King Metals priser fritt fabrik, som är jämförbara med europeiska priser (dokument 3, den så kallade Bauxit-rapporten), styrkt (bland de olika handlingar som åberopas till stöd för denna grund) att det inte skett något prisunderskridande eller målprisunderskridande.
 - Här till kommer att unionen inte skulle ha något intresse av påförandet av den aktuella tullen, utan detta skulle uteslutande vara av intresse för klaganden, vilket kommissionen helt enkelt "antog" som motivering genom att utsträcka den – utan närmare analys – till att avse hela unionen. I det sammanhanget underlät kommissionen återigen att beakta de uppgifter som sökandena hade lagt fram under förfarandet, och dessa uppgifter blev aldrig föremål för en kontradiktorisk prövning (vare sig muntligen eller skriftligen) under förfarandet eller i förordningen.
4. Fjärde grunden: Avsaknad av orsakssamband mellan dumpningen och skadan, åsidosättande av artiklarna 1, 2 och artikel 7.1 c i grundförordningen, avsaknad av bedömning av effekterna av Covid-19 på handelsflödena, målen med antidumpningsförfarandet och antagandet av preliminära tullar, otillräcklig och oriktig bedömning av effekterna av andra faktorer och underlåtenhet att bedöma sökandenas synpunkter.
- Sökandena gör i det avseendet gällande följande. Trots pandemins allvar och betydelse för den internationella handeln, som redan har orsakat oöverträffade ekonomiska händelser (till exempel försäljning av olja till negativa priser) fann kommissionen det inte lämpligt att göra en studie eller ens ett minimum av analys av effekterna av Covid-19 på internationell handel eller att inkludera den i sin undersökning.

- Härtill kommer att kommissionen avstod från att göra någon bedömning överhuvudtaget av andra faktorer som tydligt påverkar analysen, nämligen dels den ökade importen, om än i blygsam omfattning, från andra länder, till exempel Ryssland, dels den ökade europeiska aluminiumexporten till världen (punkt 284 och följande punkter). Dessa omständigheter har helt klart till verkan att bryta orsakssambandet mellan dumpningen och skadan.
5. Femte grunden: Rättsstridigheten som följer av förordningen om registrering.
- Sökandena gör i det avseendet gällande att kommissionen inte tydligt identifierade vad den undersökta importen avsåg och att den, för att motivera detta, åberopade ett fortfarande pågående informationsutbyte med GD TAXUD och en pågående granskning av vissa TARIC-data för att fastställa om dessa omständigheter var relevanta för analysen.
 - Åtgärdens nödvändighet måste dock bevisas på grundval av obestridda tekniska uppgifter. Om en sådan analys inte görs, eller om analysen är olämplig, medför detta även ett åsidosättande av den fria rörligheten för varor, genom att registreringen då påverkar marknadstillträdet för de importerade varorna, även efter det att de förts in till unionens territorium.
6. Sjätte grunden: Uppenbart oriktig bedömning vid fastställandet av nivån på åtgärderna, åsidosättande av artikel 14.5 i grundförordningen i ett annat avseende, oriktigt och godtyckligt angivande av storleken på tullarna, brister i undersökningen, uppenbart oriktig bedömning och maktmissbruk.
- Sökandena gör i det avseendet gällande att kommissionen har gjort en oriktig bedömning vid fastställandet av nivån på åtgärderna (punkt 330 och följande punkter). Satsen på 30,4 procent för Haomei och King Metal har godtyckligt hämtats från den konfidentiella versionen av EA:s antidumpningsklagomål. Även om kommissionen hävdar att den har hämtat tillräcklig bevisning från uppgifterna i tillkännagivandet om inledandet av undersökningen och i klagomålet, har den på ett godtyckligt sätt fastställt en enda dumpningsmarginal för samtliga stänger, profiler och rör. Detta utgör uppenbart maktmissbruk, i förhållande till syftet att skydda unionsindustrin mot den skada som skulle kunna uppkomma för den.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) och, i andra hand, grundförordningen är rättsstridig om den inte tolkas i enlighet med internationella avtal.
- Sökandena gör i det avseendet gällande att förordning 2020/1428, som kommissionen antog med stöd av artikel 207 FEUF som rättslig grund, avviker från de begrepp som gäller enligt internationell rätt på det aktuella området. Om detta inte anses vara fallet – med andra ord om det inte skulle anses att det föreligger någon rättsstridighet som direkt påverkar förordning 2020/1428 – ska rättsstridigheten anses avse grundförordningen.
8. Åttonde grunden: Åsidosättande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna vad gäller förfarandet för att påföra en sanktion som motsvarar en straffrättslig påföljd, på grund av de verkningar som de exporterande företagen har drabbats av.
- Sökandena gör i det avseendet gällande att tillämpningen av de aktuella tullarna innebär att de hindras att bedriva sin verksamhet, vilket medför en irreparabel skada som är jämförbar med en straffrättslig påföljd, i enlighet med vad Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har slagit fast vid flera tillfällen.

Talan väckt den 15 december 2020 – Aurubis mot kommissionen

(Mål T-729/20)

(2021/C 44/78)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Aurubis AG (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och J. Hoss)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 8 december 2020 (Ref. Ares (2020) 7439507 – 08/12/2020), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandebolagets talan avser ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 8 december 2020, genom vilket den – i samband med ett interimistiskt förfarande vid Verwaltungsgesamt Berlin (förvaltningsdomstolen i Berlin, Tyskland) och en med anledning av detta framställd begäran från Umweltbundesamt (Federala miljömyndigheten, Tyskland) – vägrade att medverka i överföringen av utsläppsrätter för att interimistiskt säkra sökandebolagets anspråk på gratis tilldelning av utsläppsrätter i syfte att säkerställa den ändamålsenliga verkan av den dom som EU-domstolen kan komma att meddela i mål om förhandsavgörande C-271/20.

Till stöd för sin talan åberopar sökandebolaget tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionens beslut av den 8 december 2020 berör sökandebolaget direkt och personligen. Bolaget har därför talerätt.
2. Andra grunden: Kommissionen är i samband med beviljande av interimistiska åtgärder på grundval av nationella domstolsförfaranden skyldig, enligt den unionsrättsliga principen om ett effektivt rättsskydd, att medverka till att säkra eventuella anspråk på tilldelning av utsläppsrätter innan anspråken bortfaller.
3. Tredje grunden: Direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ och förordning (EU) nr 389/2013 ⁽²⁾ utgör regelverket för sådan medverkan från kommissionens sida och för överföring av utsläppsrätter till nationella konton.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 2003, s. 32).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 389/2013 av den 2 maj 2013 om upprättande av ett unionsregister i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG och nr 406/2009/EG samt om upphävande av kommissionens förordningar (EU) nr 920/2010 och (EU) nr 1193/2011 (EUT L 122, 2013, s. 1).

Talan väckt den 16 december 2020 – ON mot kommissionen

(Mål T-730/20)

(2021/C 44/79)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ON (ombud: advokaten N. de Montigny)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara PMO.1:s beslut av den 12 mars 2020 om återbetalning av de belopp som felaktigt betalats i enlighet med artikel 85 i tjänsteföreskrifterna från den 1 februari 2015,
- ogiltigförklara, vid behov, beslutet att avslå sökandens klagomål av den 3 september 2020,

- förplikta svaranden att utge ersättning för den ideella skada som sökanden lidit, med ett belopp som skäligen bör fastställas till 10 000 euro,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 85 i tjänsteföreskrifterna i den del villkoren för tillämpning av denna artikel inte var uppfyllda. I detta hänseende anser sökanden bland annat att svaranden inte har visat att sökanden kände till eller borde ha känt till att denne inte hade rätt till utlandstillägg efter sökandens första och enda tidigare anställningsperiod 2009.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om skälighetsprincipen. Sökanden åberopar i detta hänseende den omständigheten att detta åsidosättande av principen om skälighetsprincipen också ledde till en förlust av möjligheten att visa att sökanden var huvudsakligen bosatt utanför Förenade kungariket under den berörda perioden, eftersom arkiveringsskyldigheten i allmänhet inte överstiger en period på tio år.
3. Tredje grunden: Det fel som svaranden gjorde och som ledde till en återbetalningsskyldighet. Enligt sökanden gjorde svarandens fel när den slog fast sökandens ekonomiska rättigheter vid tjänstetillträdet.

Talan väckt den 17 december 2020 – ExxonMobil Production Deutschland mot kommissionen

(Mål T-731/20)

(2021/C 44/80)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: ExxonMobil Production Deutschland GmbH (Hannover, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och J. Hoss)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 8 december 2020 (Ref. Ares (2020)7439507 – 08/12/2020, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 december 2020. Däri beslutade kommissionen – mot bakgrund av ett interimistiskt förfarande vid Verwaltungsgericht Berlin, och en motsvarande ansökan framställd av Umweltbundesamt – att inte överföra utsläppsrätter för att provisoriskt säkerställa sökandens anspråk på gratis utsläppsrätter, detta för att garantera den fulla verkan av EU-domstolens dom i mål C-126/20.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre rättsliga grunder.

1. Första grunden: Kommissionens beslut av den 8 december 2020 påverkar sökanden direkt och personligen, och sökanden har därför talerätt i målet.

2. Andra grunden: Kommissionen ska – inom ramen för interimistiska åtgärder vidtagna i nationella domstolsförfaranden – enligt den unionsrättsliga principen om effektivt domstolsskydd vidta åtgärder för att se till att rätten till tilldelade utsläppsrätter inte prekluderas.
3. Tredje grunden: Direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ och förordning (EU) nr 389/2013 ⁽²⁾ utgör det rättsliga regelverket för detta och för överföringen av utsläppsrätter till nationella konton.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 2003, s. 32).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 389/2013 av den 2 maj 2013 om upprättande av ett unionsregister i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG och nr 406/2009/EG samt om upphävande av kommissionens förordning (EU) nr 920/2010 och (EU) nr 1193/2011 (EUT L 122, 2013, s. 1).

Överklagande ingett den 16 december 2020 – Freundlieb mot EUIPO (CRYSTAL)

(Mål T-732/20)

(2021/C 44/81)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Andreas Freundlieb (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten J. Vogtmeier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket CRYSTAL – Unionsmärke nr 8 372 591

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 1 oktober 2020 i ärende R 1056/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och återställa unionsmärket nr 8 372 591 i enlighet med ansökan;
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna vid överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 104.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 16 december 2020 – Freundlieb mot EUIPO (BANDIT)

(Mål T-733/20)

(2021/C 44/82)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Andreas Freundlieb (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten J. Vogtmeier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "BANDIT" – Registreringsansökan nr 1 205 061

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 1 oktober 2020 i ärende R 730/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och i enlighet med ansökan ge EU-varumärke nr 1 205 061 den ställning som det hade tidigare, samt
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 104.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 16 december 2020 – Arnautu mot parlamentet

(Mål T-740/20)

(2021/C 44/83)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marie-Christine Arnautu (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten F. Wagner)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden har yrkat att tribunalen ska

- förklara att invändningen om rättsstridighet kan tas upp till prövning och fastställa att artikel 33.1 och 33.2 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga (nedan kallad tillämpningsföreskrifterna) är rättsstridig,
- i enlighet härmed fastställa att det saknas rättslig grund för generalsekreterarens beslut av den 21 september 2020 och ogiltigförklara det beslutet,

i sak,
- fastställa att Marie-Christine Arnautu har inkommit med bevis för sin assistents arbete i enlighet med artikel 33.1 och 33.2 i tillämpningsföreskrifterna och rättspraxis från Europeiska unionens domstol, och

i konsekvens därmed,
- ogiltigförklara det beslut – delgivet elektroniskt den 23 oktober 2020 – som Europaparlamentets generalsekreterare antog den 21 september 2020 med tillämpning av artikel 68 i beslut 2009/C 159/01 av Europaparlamentets presidium av den 19 maj och 9 juli 2008 "om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga" i ändrad lydelse, och i vilket det slås fast att det föreligger en fordran gentemot sökanden med ett belopp på 87 203,46 euro till följd av felaktigt utbetalat assistentstöd till ledamot och i vilket detta återkrav motiveras,

- ogiltigförklara debetnota nr 7000001577 av den 22 oktober 2020 i vilket det fastställs att det föreligger en fordran gentemot Marie-Christine Arnautu till följd av generalsekreterarens beslut av den 21 september 2020, om återkrav av felaktigt utbetalade belopp för assistentstöd till ledamot, och som antagits med stöd av artikel 68 i tillämpningsföreskrifterna angående assistentstöd till ledamöterna, samt
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökande två grunder:

1. Första grunden: Invändning om rättsstridighet till följd av att principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar åsidosätts genom artikel 33 i tillämpningsföreskrifterna som antogs av Europaparlamentets presidium genom beslut av den 19 maj och 9 juli 2008, bland annat eftersom de brister i fråga om tydlighet och precision. Sökanden har gjort gällande att de ifrågasatta bestämmelsernas bristande precision kräver att domstol tolkar tillämpningsföreskrifternas lagenlighet. Detaljerna i fråga om bevisningen för en parlamentsassistentens arbete etablerades emellertid först i november år 2017 i tribunalens domar i målen Bilde och Montel. Domen i målet Gorostiaga från år 2005 avsåg nämligen endast bevisning för att lön hade betalats ut av tredje part. De ifrågasatta bestämmelserna är således sedan år 2008 en källa till osäkerhet och uppvisar brister i fråga om tydlighet. Sökanden har tillagt att Europaparlamentet, trots risken för rättsosäkerhet, inte med precision och tydlighet har reglerat förfarandet för att kontrollera assistentstöd till ledamöterna och inte har formaliserat vare sig ledamöternas bokföringsskyldigheter vad avser sådant stöd eller ens reglerna för godtagbar, identifierbar och daterad bevisning.
2. Andra grunden: Åsidosättande av en väsentlig formföreskrift och av rätten till försvar. Sökanden gör gällande att generalsekreteraren i strid med artikel 68 i tillämpningsföreskrifterna underlät att höra henne personligen. Hon tillägger att generalsekreteraren därmed frantog henne en grundläggande rättighet, nämligen möjligheten till en direkt dialog med den myndighet som ska ta beslut och möjligheten till en kontradiktorisk diskussion om bevisningen.

Överklagande ingett den 22 december 2020 – Veronese mot EUIPO – Veronese Design Company (VERONESE)

(Mål T-749/20)

(2021/C 44/84)

Överklagandet är avfattat på franska

Parter

Klagande: Veronese (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten S. Herrburger)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket VERONESE – EU-varumärke nr 8 831 844

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 26 oktober 2020 i ärende R 195120/2020-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att talan i sin helhet kan tas upp till sakprövning,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 72.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 72.6 jämförd med artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001
 - Åsidosättande av artikel 60.1 a jämförd med artiklarna 8.1, 8.2 och 1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV